

Pavica Novaković*
Sumartin
(1929)

SUMARTINSKI RJEČNIK

UDK 80087.801.3

Rukopis primljen za tisak 16. listopada 1993.

Čakavska rič, Split, 1994, 2.

Sumartinski je govor prilično natrunjen talijanizmima i talijanskim riječima, kao i govor ostalih primorskih krajeva, ali nije iz daleka u tolikoj mjeri kao govor dubrovački. U drugu je ruku vrlo dobro očuvan od turskih i njemačkih riječi. – Treba imati na umu da je prema velikom broju navedenih tudih riječi razmjerno malen broj onih tudih riječi koje se često upotrebljavaju u govoru.

Napose je vrijedno spomenuti da su Sumartinjani sačuvali lijep broj narodnih riječi, koje su u mnogim dijelovima našega naroda potisnute tuđicama. Tako se u Sumartinu govoriti: *bīčve, júhan, žlīca, pàpär, zíkva, súsid, kvàsina, cínē, trák, pūt*, itd., a gotovo su sasvim nepoznate riječi: čarape, čorba, kašika, biber, bešika, komšija, sirće, pantljika, jeftin, sokak itd.

* Prof. PAVICA NOVAKOVIĆ (Sumartin, 1899.–Split., 1981.) poslije osnovne škole u Sumartinu završila je Prepandariju u Dubrovniku te Filozofski fakultet u Zagrebu, pedagogiju i hrvatski jezik. Predavala je u Realnoj gimnaziji u Rumi te u Klasičnoj gimnaziji u Splitu do 1938. godine kad se vjenčala sa splitskim apotekarom mr. pharm. Antunom Tociglom onda napustila službu. Posvećuje se humanitarnom djelovanju, aktivira se u izgradnji i uređenju crkava, sarađuje u raznim vjerskim časopisima, a posebno se zalaže prikupljajući pretplatnike i suradnju za časopise »Glasnik Molizanskih Hrvata«, »Hrvatske novine« (glasnik Gradišćanskih Hrvata), »Jezik« itd.

U profesorskoj radnji iz 1929. godine obradila je govor rodnog Sumartina. Ovaj rad nije bio objavljen, pa ovdje donosimo dio tog rada – rječnik sumartinskog govora, kako je zabilježen prije 65 godina.

Ima i hrvatskih riječi koje su drugdje slabo poznate, kao: *lūžnjak*, *slāmnica*, *sočivica*, *prōcip*, *ròguša*, *mlič*, *svičār*, *pòpečak*, *pòbuk* itd., ili se upotrebljavaju u djelomično ili sasvim drugom značenju, npr.: *prōstip*, *břnica* (ili *břnjica*), *bäba*, *mïlo*, *tvřdo*, *strâšno*, *junäk*, *divōjka*, *Góspe*, *Dític* itd.

Od nekih se riječi govore samo neki oblici, npr. od pridjeva *brz*, *a*, *o*, samo prilog *břzo*, tako isto od *mio*, *la*, *lo* samo *mïlo*, od deminutiva kćerca samo vokativ *čerce* itd.

Neke se, inače vrlo obične, riječi u Sumartinu uopće ne govore, npr. veoma, ići, mnogo itd.

Potanjim bi se proučavanjem ove vrste moglo doći do vrlo interesantnog priloga za psihologiju jezika i za nacionalnu psihologiju. Što vrijedi za čitav narod, to vrijedi i za manje grupe naroda pa i za pojedince. Svaki čovjek ima svoj posebni rječnik i svoj stil prema svojim duševnim potrebama. U uskoj su dakle vezi jezik i psihologija. Zato sam iz jezičnih i iz psihologičkih razloga obratila rječniku veću pažnju.

Nije mi namjera da izrađujem potpun rječnik, tj. da navodim sve riječi što se govore u Sumartinu, jer bi to bila golema leksička radnja koja nije ovdje ni potrebna. Nastojat će navesti po mogućnosti sve tude riječi što se govore u Sumartinu i sve one koje nas mogu zanimati radi bilo kojega od prije spomenutih razloga. Da bi slika leksičkoga blaga bila što potpunija, nastojat će mjestimice spomenuti i riječi koje se ne govore u Sumartinu. Navest će i neke riječi kojih se akcenat ne slaže s akcentom označenim u Karadžićevu ili u Akademijinu rječniku.

Rječnik

A

- acäl, acála, m., »čelik« se ne govori
àdvenat, àdvēnta, m., tal. advento, došašće, 4 nedjelje dana pred Božić
advòkat, advòkata, m., u A. Rj., advokat, advokata
àfän, àfana, m., tal. affano, nesvjestica
afànt, afànän, v. pf., tal. affanare; afanala je i afanalo ga je (pao je u nesvijest)
agràvat, agràvän, v. pf., od tal., aggravare, oteščati, samo u značenju: pokvariti
želudac
àgust, m., tal., agosto, pored kolovoz, što govore samo mladi
Agùštela, f., žensko ime
ajdük, ajdúka, m.
àjme, interj, ne uzvikuje se samo u žalosti nego vrlo često u čudu i uopće u
razgovoru; ispor. tal. aime; jao; u. A. Rj. àjme
alât, aláta, m.
Àmerika, f., a ne Amèrika (v. A. Rj.)

Amerikánac, m.
amerikánskī, adj.
Ána, f., ime žensko; ne govori se ni Ána ni Ána, ali čuje se i Áne
ânci, vez., tal. anzi, dapače
ânčíkrst, m., A. Rj. ančíkrst
Àndrica, m., dem. od Àndrija (u A. Rj. Àndrica)
Andrijana, f., (u A. Rj. Andrijana)
ândžel, m., tako se zove i malo dijete kad umre, i zjenica od oka
andelíš, m., (dem. od ândžel)
andjeòskī, adj. (u A. Rj. ândjeoski)
ândžina, f., angina, bolest u grlu
Àneta, f., tal. Anetta pored Ànica
ânež, m., anisum (u A. Rj. ânež)
ânkora, f., od tal. ancora, no govori se i sidro
Àntica, fj. (u A. Rj. Àntica i Àntica)
Ànzula, f., ime žensko, tal. mlet. Anzola (u A. Rj. samo ime m. Anžul)
âñzula, f., (u A. Rj. ažula) kopča, petlja, od tal. asola (za zakopčavanje potrebna
je šagula i anžula)
apèlat, apèlān, v. pf., tal. appellare, pozivati se na koga, ali se čuje npr. i: apèlaj
na Bôgu! što znači túži me B.
àpošta, adv., tal. apposta, navlaš
àpoštol, m., nikad: apostol
àpril, aprila, m., tal. aprile; mlađi govore i: trávanj
Àrap, m., mj. Arapin
arbûn, arbúna, m., vrste morske ribe, tal. pesce albero, u Dubr. àrbûn, arbúna
àrešt, m., tal. arresto, zatvor
arèštat, arèštān, v. pf., tal. arrestare, ustaviti, ustavlati, uhvatiti, metnuti u zatvor,
uhapsiti
árja, f., tal. aria, zrak, što se također govori
àrkândl, m., mj. arhandeo
armâr, armára, m., od tal. armadio, znači ormar uzidan u zidu, ispod stepenica i sl.
armerûn, armerúna, m., tal. armadio; znači ormar koji se može prenositi; ormar
se ne govori
armižat, armižan, v. pf., tal. armare; armižaj brod, jer če bùra! (= veži, usidri,
osiguraj proti buri)
Àustrija, f., (u A. Rj. Àustrija)
Austrijánac, Austrijánaca, m.
àustríjskî, adj.
avâncat, avâncâñ, v. pf., tal. avanzare, u službi se pomaći, veći čin dobiti, zatim
uzeti dobiti po leđima, npr. avâncacheš mi (istuci ču te); čuvaj se, da ne avâncâš
itd. (obično)
àvâr, adj., tal. avaro, škrt
aventûr, aventúra, m., tal. aventore – kupac
àvîz, àviza, m., tal. avizo, obznana
avîzat, avîzan, v. pf. tal. avvisare, obznaniti koga što

avizávat, agizájen, v. impf.

Âzja, f., a ne Ázija.

B

b  ba, f., zna  i samo: primalja ili babica, a s atributom stara zna  i: stara   ena; istom u posljednje vrijeme u  e djecu da zovu b  ba mj. n  na roditelji, koji   ele da im djeca budu »gospodska« ili »fina«

b  bun, m., izmi  ljeno   ivo stra  ilo

b  bica, f., ne govori se kao ni primalja nego samo b  ba

b  cat, b  c  an i bacan, v. impf., refl.: bacat se kamenom na koga

bac  lat, bac  lan i bac  lat, bac  lan, v. impf. mariti.; ne bac  laj za t  ! (= ne mari, ne haj za to!); rije   je talijanska

b  d  nj, b  d  na, m., u A. Rj. badan

b  dat, b  dan, v. impf. govori se i u prenes. zna  enju, na pr. badat koga jezikom (u A. Rj. b  dati, b  dam)

badnj  c, m., dem. od b  d  nj

b  gra, f., vrsta, pasmina; ima j  d   sv  ke b  gr  

b  hat, adj. ohol, nadut (u A. Rj. bahat)

b  ja, f., drveni sud, u kojem se soli meso (nema u A. Rj.)

b  jama, f., ne govori se ni bajam ni badem

b  jica, f., dem. od b  ja

baj  neta, f., tal. bajonetta, bode  

b  k, b  ka, m. pjesak kojim se tu  e po kovanom novcu kad se igra na bak (ovoga zna  enja nema u A. Rj.)

bakal  r, bakal  ra, m. i bakar  l, bakarala, tal. baccala i baccalararre

b  kva  a, f., neka vrsta krupnih kru  aka; Dani  i   (v. A. Rj.) ima samo jednu potvrdu za ovu rije   pa misli da je mo  da krivo napisano mjesto batva  a

b  l, b  la, m., tal. ballo; govori se i ples

b  l  anca, f., of tal. mlet. balanza, vaga, tezulja

balanc  n, balanc  na, m., augm. od balanca, decimalna vaga

bal  nzat, bal  nz  n, v. impf. buncati, osobito u vru  ici

b  lav, adj. abrljan, balama; u prenes. zna  i: b  lav   ovik (=   . koji ne mo  e   utjeti ve   sve izbrblja; ovoga zna  enja nema u A. Rj.)

b  lavac, b  l  vac, b  l  v  ca, m., govori se isto kao b  lav u pravom i prenes. smislu

b  lavica, f., kao b  lavac

bald  kin, baldak  na, m., tal. baldacchino, nebnica

b  le  a, m., = b  lavac

balin, bal  na, m., pu  cano zrno

b  lit, b  lin, v. impf., pu  tati iz sebe bale, balama brljati; govoriti koje  ta

b  lota, f., tal. balotta, zrno ili kugla uop  e; pu  cano zrno, topovsko zrno

b  lotica, f., dem. od balota

b  lsam, m., (u A. Rj. b  lsam): vonja kako b  lsam zna  i da se tomu mirisu ne mo  e ni  ta prigovoriti

balûn, balúna, m., tal. ballone, lopta
bânak, bânska, bânaka, m., klupa, od tal. banco
bančić, bančića, m., dem. od banak; na bančić može sjesti samo jedna osoba,
obično je nizak i služi za podnožje; ako je visok, pa bio i za samo jednu
osobu, zove se bânak
bânda, f., ozloglašena družina
bânda, bândë, f., strana, od tal. banda; prìvrče se s jednë bândë na drugu; stâvi
tê šôlde nà bându! (tj. spremi ih), jedàn se kraj Sumartina zove Mâla Bânda
bândîra, f., tal. bandiera; govori se i barják
bânica, f., deset novčića (komad od nikela)
bankànôta, f.
bankàraus, m., (ifati češ bankàraus = dobit češ batina)
bânj, g. pl., bânjî i banja, m., kupelj, od tal. bagno
bâpkâ, bâpkâ, f., mala buba, koja podgriza rašće; kad se u nju krene, smota se
u klupko
bâr, bâre i bâren, adv.
barâbân, barâbana, m., spomen na dan kad su Isusa bičevali. (Očeš pôč u cřkvu
na bârabân? – Dât komu barâbân = išibati koga)
bârat, m., zamjena – od tal. baratto; dála san u bârat (= u zamjenu)
barâtat, barâtân, v. pf., zamijeniti od tal. barattare
bârba, m., stric, ujak; starijim se ljudima za počast kaže barba (kao čiča)
bârbeta, f., uže, kojim se vezuje prova krova. Riječ je talijanska.
barbûn, barbúna, m., morska riba koja se u Sumartinu obično zove trijâ (= trîglja),
tal. barbone
bârčica, f., dem. od barka
bâren i barânto, adv. barem
bârilac, m., dem. baril, što se rijetko čuje, obično bârilo
barilce, n., dem. od barilo
bârilo, u tal. barile, bačva, i mjera za tekućine. Bačva od tri barila.
barják, barjáka, m.
bârka, f., mala lađa, tal. barca
bârkat, bârkan, v. impf. ne znači ticati (v. A. Rj. i Broz-Ivek.) nego kao kopkati,
čeprkati, npr. nè barkaj nôs! ili zube
bâs, bâsa, bâso, adj., tal. basso, nizak
bâsetan, adj., tal. bassetto, nizak
bâščina, f. (mj. bâština), imanje
bâška, ad., napose, osim
bâškot i bîškot, m., tal. biscotto, kruh dva puta pečen; posebni kolači bez soli,
dobro osušeni u peći
bataljün, bataljüna, m., mnoštvo, tal. battaglione
bâtit, bâtîn, v. impf. tal. battere, udarati i u prenes znač. tvrditi (Onâ ūvik ìsto
bâti / = uvijek isto tvrdi, govori/.)
bavûl, bavûla, m., kovčeg, tal. baule
bâzdovina, f., govori se i šanbuk prema tal. sambucco
béba, f., ova se riječ sada češće čuje, dok je pred nekoliko godina jedva bila
poznata

béčit, běčin se, v. impf. – Beče se obično djeca; još je običnije: běji(t) se.
bědra, f., mj. bedro, n.
bějit se, bějin se, v. impf. (mj. běljeni se)
békē, bekē, f., dječja riječ za ovcu
békīna, f., tal. riječ iz dijalekta, kožica npr. od brava. I za čovjeka se kaže, kad
je jak i zdrav: »dobrě je békine«, i obratno: »släbe je békīne«
belāj, belája, m., nesreće, zlo, vrag
běstīma, f., tal. bestemmia, psovka
běštja, f., tal. bestia, životinja, a pogrdno se kaže i čeljadetu, koje se bilo u čemu
izjednačuje sa životinjom
běteg, m., bolest, mana, madž. beteg bolestan
bětežan, bětežna, adj.
běvānda, f., razvodnjeno vino, od taj. bevanda
bičerīn, bičerína, m., tal. bicchierino, čašica
bīčva, f., – ne govori se čarapa
bīčvica, f., dem. bičva
bīdan, bīdna, adj. jadan
bīdunac, bīgūnca, m. posuda drvena za vino ili ulje
bīja, f., (mj. bīlja), cjepanica se ne govori
bijac, bījca, m. (mj. bīljac), vuneni prostirač i pokrivač; gunj se ne govori
bījica, f., dem., od bīja
biláver, m., muško gotovo bijele kose i plavih očiju (Ove riječi nema u A. Rj.)
bilica, f., vrsta smokve koja se u nas najviše sadi; i neku jabuku tako zovu
bīlka, f., žensko vrlo svijetle kose i plavih očiju; ovoga znač. nema u A. Rj. pod
bijelka
bīlona, m., vidi: biláver
biljet, m., tal. biletto, cedulja i vozna karta; biljet od vižite, vizitkarta
biljētīn, biletina, m., dem. od bīljet, ceduljica
bīskup, m. – ovako se zove trtica u peradi radi sličnog oblika s mitrom biskupovom,
bez koje se biskup ne može ni zamisliti; to se ne govori porugljivo
Biškūpuša, f., nadimak ženskoj
Biskupúšac, m., nadimak muškom
bīstar, bīstra, adj., za vodu, rakiju, ulje itd., ali za čovjeka se ne kaže u Sumartinu
da je bistar
biškötat, biškötān, v. pf., tal. biscottare, prepeći ili po drugi put peći kruh
biškötin, biškotina, m., dem. od bīškot ili bāškot; ne znači kolačić nego dvopek
bīt, bījem, v. impf., bez prijedloga ne upotrebljava se nikad u značenju tući
bīž, m., grašak, od tal. bisello
bīžnona, f., babina mama
bīžnōno, m., djedov otac
bjäka, f., tal. biacca, bjelilo
bjäkat, bjäkān, v. pf., od bjäka, bijelo bojadisati; obilit (= obijeliti) se može samo
vapnom
blāgo, n. – ne znači nikad stoku
blāgo meni! i: blago ga se meni!

blàzina, f. – jastuk ili izglavlje se ne govori

Blàž, m., ime muško (Kandalora zíma fóra; za njon ìđe světi Blàž, pa gòvorî, da je lâž.)

blážen, adj. (Blážen ko němâ dice! – Blážena ti! /= blago tebi!/)

bléjat, bléjen (mj. blejin) v. impf. Bleje ovca i janje. Za čovjeka se kaže da bléje kad ludo ili svašta govori.

blèka, f., budala; od blejati, koji bleji, a ne zna što, po tom lud

blèkinja i mlèkinja, f., vrsta smokve

bléko, m., budala, v. blèka

blèsast, adj. budalast

blèzga, f., znači što i blèka

blítva, f., vrsta zelja; od lat. blitum

blizánac, blizánca, m., (m.j. blizànac, blizànca)

blízu, I. adv. Kad pred njim stoji prijedlog *u*, akcenat se ne mijenja, npr. ublizu;

II. praepon. s gen.: blizu puta, blizu tebe; običnije: kraj tebe

bóbica, f., dem. od boba; bóbice od smrčke (= smreke), od smrčice, mřtine.

Zatim: bóbice (= koštice) od trišnje, višnje itd.

böca, f., (gen. pl. böcâ) od tal. boccia, mlet. tal. bozza, staklenka koja je gore široka i služi za spremanje voća i slično

böckänje, n., dem. od bocanje, što se u Sumartinu ne govori

böckat, böckan, v. impf. – Najviše se govori o bockanju jezikom.

bocún bocúna, m. – Riječ je talijanska. Po obliku se bocun razlikuje od boce.

Bocun služi zavodu, vino i slično, a grlo mu je šire nego u butile.

böčata, f., slana voda koja je podzemno u vezi smorem i nije za piće već samo za kuhanje. Od tal. bocata = cijed. Na Krku bùčata (v. A. Rj.).

böčica, f., dem. od böca, ali po obliku nije to mala boca nego mala butilja.

Bôg, Bôga, m., – »Bôg ti dâ« i »Bôg van dâ« ne znači samo želju, blagoslov, nego znači i »hvala«, a još češće »molim«, npr.: »Bôg van dâ, pročítajte mi písmo!« Kletva: Da Bôg da! Akô bog dâ (Ono što slijedi, prešuti se.) Bog te vidijo (mj. ubio!).

bögastvo, u disimilacijom mj. bogatstvo. Tako i prokléstvo, gòspostvo itd.

bogòvit, adj., samo u obratu: sväki bogàtiti dan. Govori se i: svaki (u) Boga dan ili svaki Božji dan.

bója, gen. pl. böjâ, f., običnije kòlür, tal. colore

böjâ, m., čovjek strašna izraza na licu, okrutan, ubojnički (Právi je böja, ūbijó bi čòvika zà šolad.)

böji, böja, adj. comp. za dobar. Böja si pôč nègo dòma stât (= bolje je da ideš nego...). Böji sê ne bacila pùno zà tê šènpjece /= bolje je da se ne uzinemiruješ za te gluposti/).

bokún, bokúna, m., od tal. boccone, zalogaj; od zalogaja prenijelo se značenje na komad; govori se i komad i kus; parče nije poznato

bokùnič, m., dem. od bokún

bôla, f., bol. râna, bolest; dječja riječ, a odrasli je upotrebljavaju u šali ili rugajući se (»Koja strašna bôla!« vele onome koji se za malenkost prestraši.)

bôlan, bóna, adj., ne znači ni bolestan ni jadan nego se upotrebljava kao uzrječica

(Jesi čūla, bóna, šta se dogodilo!)

bölēst, f. (Činí ti bölest /= pobuđuje sažaljenje/).

bolèživ, adj., koji često pobolijeva

bólit, bolī, v. impf. (Bolí me gláva, zûb, rúka itd. Číl ga dúša bolí za njín! /tj. nije mu za nj stalo/. – Ne govori se: »boli me« u znač. »bolestan sam« nego se radi ovoga rugaju »Vlasima«

bólnica, f., s ulaznim akcentom, a tako i druge izvedene riječi

bòme mj. bogme (= Bog me) vrlo često dolazi u razgovoru

bònaca, f., tal. bonazza, tišina na moru. »Kapitan Bonaca« je slab kapetan, koji se boji mora ili se ne zna snaći na uzburkanom moru.

bònbon, bonbóna, m., od talij. bombone, govori se u značenju slatkiš, a bombon se u Sumartinu zove cukarin

bôr, bòra, m., lok. bòru, pl. bòri običnije nego bòrovi. U zaklinjanju govori se: bòra mi, bòra ti, bòra vân, za bora! (mj. Boga). Načinit bôr (tj. božićno drvo) običaj je posljednjih godina.

borovina, f., ne znači samo borovo drvo nego i mjesto obraslo borovima

böt, m., tal. botta, udarac (Böt je tûka /= 1 sat je udario/). Do jednoga bôta (= do 1 sat popodne). Od broja 5 dalje ne govori se bot nego ura, a i na 2, 3, 4 nije obič.

bôta, f., tal. botta, udarac. Vrlo je obična ova riječ u obratu: ôstâ je nà botu mîtav (= na mjestu mrtav)

bôtîlja i bùtilja, f., tal. bottiglia

botûn, botúna, m., tal. bottone; dugme nije poznato

Bôžić, m., – Přvi Bôžić ili Svî sveti

brâbak, brâpka, m., nečist u zrncima, npr. od miša, koze, ovce itd. (U A. Rj. nema ove riječi nego ima brabonjak).

brâcevina, f., trava, što na braku raste. Kad ribari ugledaju bračevinu, znadu, daje blizu brâk.

brâganja, f., jednostavna mreža, koja se »poteže« i prema krajevima je uža; upotrebljava se za zimsko ribanje i to za svaku ribu

brâk, brâka, m., pl. braci, pećinasti brežuljak u moru, udaljen od kraja, podesan za riblja kotila. Na braku je plitko i zato zgodno za lovljenje riba.

branjevina, f., šuma u kojoj je zabranjena paša

brâšno, u., rijeko se čuje; obično: mûka

brât, m., ne govori se u množini

brâv, m., nom, pl. brâvi, gen. brâvî; brâv je samo jarac i koza, a ovca i ovan nisu bravi u Sumartinu (v. A. Rj.)

Brêla, n., gen. Brélâ i Brélâ; Gôrnja Brêla i Dôlnja Brêla dva su sela u Dalmaciji blizu Makarske. Breljani govore: iz brêla, u Sumarti(nja)ni: iz Brêla. (U A. Rj. griješkom Brêla).

brêz, prijedl. Govori se o brîmenu bez ikakva dodatka, uvijek se misli brîme šûme, a za brîme drvâ i dr. uvijek se dodaje čega.

brîtvica, f., dem. brîtva; zove se i mütica

brîžôla, f., svinjska pečenica, od tal. frigere = pržiti

břk, břka, m., mj. břk, břka

břnjica i břnica, f., podsuknja; zove se i šötana, tal. sottana; brnjica, što se stavlja psu na gubicu, zove se »mužarjola«
bröka, f., tal. brocca, I. krčag za vodu, II. čavao; govori se i čäval, gen. čävla
brontùlat, brontùlān, v. impf., tal. brontolare, mrmljati
brontulūn, brontulúna, m., tal. brontolone, koji uvijek mrmlja
brônz, m., (u A. Rj. brônza, f. i bronac, m.)
brònzin, bronzína, m., (lonac se ne govori) bit će od bronz, premda bronzin nije napravljen od bronza nego od gize; mješavine naime gize i bronza
bronzinić, m., dem., brònzin, lončić
břškat, břškān, v. impf. (mj. brčkati)

I. pomalo premetati, npr.: břškat po pjåtu, po škafetíman, po škàtulan.
II. štogradno nehajno ili neveješto raditi: samo břškā, a ništa nè vajā, šta ūčini.
III. kada tko vrlo polako što radi, kaže mu se porugljivo, da se břška. Ovog značenja nema u A. Rj. – Prema tome:

břškavac, m., koji sve premeće ili koji nije nikad s poslom gotov, koji je vrlo spor.
(Ove riječi nema u A. Rj.)

břškavica, f., v. břškavac. (U A. Rj. břčkavica, ali s drugim značenjima.)
brùšket, m., ždrijeb, kocka od tal. bruschette. (Brušket se vadi: stâvi čemo brùškete, pa kô što izvadi).

břzo, adv. (ide břzo kô da vâpôr); pridjev brz, -a, -o se ne govori, nego tal. žvělat, žvelta, žvélto

bubatac, m., g. pl. bùbatäca. (Ove riječi nema u A. Rj.)

büblica, f., dem. od bùbla, što se u Sum. ne govori. Samo: büblica krüva.

bucäl, bucála, m., poput bačve ili valjka ograđeni otvor zdenca. (Bucäl vâjá zátvarat za da nè padâ špörkica unûtra.)

búcâne, n. Vidi bucat.

búcat, búcân, v. impf. – I. kad plîva strâšno búcâ nògân, pa štrâpa svě nâokolo.

– II. Búcat na gávane, tj. pòbukom búcati, bùku činiti udarajući po vodi
búcavica, f., mreža kojom se love gavuni, pa se po nima zove i gavunara. Búcavica je nazvana jer treba bucati da bi gavuni ušli u nju. Búcavica ima sasvim uska oka.

bùča, f., kugla drvena za igranje, od tal. boccia, lopta

budila, pl. tantum, mreže plutače za lovljenje srdela, kao prostice, samo manjih oka

buganac, bùgânca, m., tal. buganza, rujba, ozeblina

bükara, f., drvena posuda, čaša s ručicom, iz koje težaci piju vino. Od tal. boccale.

Drugo je vrč.

bükarica, f., dem. od bukara

bükvare, pl. tantum, jednostavne mreže za bukve

bùl, bùla, m., tal. bollo, poštanska marka

bunbák, bunbáka, m., pamuk, tal. bambagio

bûnbit, bûnbin, v. impf. dječja riječ mjesto piti. Za onoga koji dobro piye kaže se šaljivo, da »dobro bûmbî«.

bûra, f., sjeverni vjetar, tal. boea

bûran, bûrna, bûrno, adj. od bora. Samo o vjetru i vremenu: dánas je bûran dân

(tj. bùra puše), bùrno vríme. U prenesenom značenju se ne govori.
bùrdil, bùrdila, m., talij. bordello, huka, buka
burdižat, burdižān, v. impf. tal. bordeggiare, broditi suprot vjetru
bùrin i burinet, m., dem. od bùra
bùrnjat, bùrnjan, v. impf. Burnjati može samo čeljade, i to ne burnja kad hoće
da se razboli (A. Rj. kao kunja) nego kad leži shrvan vrućicom i obično ne
zna za se. Kako je dòšla iz poja, zabùrnala je i èno bùrna jàdna ima dvâ dâna.
bùšak, bùška, m., tal. bosco, šuma
bùtiga, f., tal. bottega, dućan; potonje se rijetko govori
bùtilja, f., tal. bottiglia
bùža, f., tal. bugio, rupa; I. bùža od kjúča, II. pôč ù bùžu (= u tamnicu)
bužak, bužáka, m., mj. budžak, ugao, kut; turska riječ
bùžeta, f., dem. od bùža, rupica za zakapčanje. Vàja mi učinit bùžete i prišit
botúne
bùžica, f., dem. od bùža rupica uopće

C

cáblo, n., običnije stàblo i stáblo
càkli(t) se, caklin se, v. impf., mj. stakliti se
càklo, n., pored stàklo
càpalos, n., koji teško hoda
càpat, càpan, v. impf., teško hodati, na svu nogu stajati
cedrùn, cedrúna, m., tal. cedro
cèkìn, n., tal. zecchino, mletački zlatni novac; vrídi stò cekìnī (= mnogo vrijedi)
cìgár, m., tal. sigaro, cigar, a cigarette se zove španjulet
cìknut, cìknèn, v., pf. vino je cìklo ili cìknilo (= pokvarilo se malo)
cìri(t) se, cìrín se, v. impf., smijati se
ciné, adv., jeftin se ne govori
cmij, cmija, m., smilje
còlav i còtav, adj., od tal. ciotto, hrom.
crjén, crjèna, crjéno, adj. pored crven, -a, -o, što govore samo mlađi
crjénak, crjénka, m., (mj. crvenak) vrsta grožđa
crjènit, crjenin, v. impf., mj. crveniti
cìkva, f., običnij enego crìkva
cìv, -a, m., čovječja glista (bòlestan je èma mi cìve)
cúja(t) se, cùjan se, v. impf. ljljati se
cùkar, g. cùkra i cùkra; m. šećer se ne govori; tal. zucchero, slador
cukàrin, cukarína, m., dem., od cukar, tal. zuccherino bombon, što se u ovom
značenju ne govori
cunculíka(t) se, cunculikan se, v. impf. ljljati se na ljljački
cvít, m., bijelo brašno; krùv òd cvita; bíl kàko cvít

Č

čàkule, f., pl. tantum, tal. chiacchiera, brbljanje, govorkanje
čanpér, čanpéra, m., čaporak, pandže se ne govori

čàpat, čàpān, v. pf., tal. acchiappare, uhvatiti; govori se i ufatit
čár, čára, čáro, adj., tal. chiaro, jasno, svjetlo
čára, f. činit čáre, dízat čáre s díteta
čejáde, čejàdeta, n. (s njîn se nè može govòri kàko s čejàdetom (= kao s razboritim
čovjekom)
čèla, f., mj. pčela
čèlinjá jùbica, vrsta trava
čènpres, m. (mj. čempres), govori se i čèprc
čèprc, m., pored čempres
čepřjat, čepřjan, v. impf. (mj. čeprljati)
čér, čere, f., kći
čérce, vok. sg. od im. kcerca, drugi se padeži ne govore
čifut, m., mj. čifutin
čikara, f., tal. chicchera, šalica se ne govori
čimavica, f., obično), govori se i čimak, stjenica
čímula, f. (u A. Rj. čimula) samo klica od kupusa
čímulica, f., dem. od čímula; govori se i pròkolice; ispor. pròkule u Dubrovniku
čítóvnica, f. (:čitaonica). (Ove riječi nema ni u Broz-Ivek. ni u A. Rj.)
čívíre, f., pl. tantum. nosila za terete
čèobân, m., mj. čobanin, pastir se ne govori
črčájak, črčákja (i čičájak), m., mj. cvrčak
čùdo, ad., mnogo.
čùka i čùpka, f., g. pl. čùpákā
čùt se, čùjēn se, v. impf., osjećati se. (Kàko se čùješ? Ne čùjēn se dobro u životu.)

D

dàkle, vezn., pored dàklen.
dân, dâna, m., pìvî dân (= ponедjeljak); Bâdnjí dân, gen. Bâdnjega dâna (obično)
ili dnèva; Mrtvi dân (= Dušni dan, što se ne govori.)
dât, dân i dáden, v. pf. »Koliko biste mu dâli gödina?« (= koliko mislite da mu
je godina?)
dàžit, daží i dàžit, dažjí, v. impf. pord kišit, kiší; ali dažd se ne govori
dèboto, adv., gotovo, skoro (deboto san pàla)
dècenbar, m., tal. decembre; mladi govore i pròsinac
defèrenca, f., tal. differenza, razlika (defèrénca je između njí, kàko òl neba do
zemjé)
delikân, adj., tal. delicato, nježan
dèpozit, m., tal. deposito
depozitat, depozitan v., pf. tal. depositare, slegnuti se na dno
dësna, f., pl. dësne
dëštûrb, dëštûrba, m., tal. disturbo, smetnja, dosađivanje
deštûrbavat, deštûrbájen se, v. impf., tal. disturbare, smetati, dosađivati, truditi
se (ne ču vas deštûrbavat; nemojte se za me deštûrbavat)

dì, adv. gdje
dìgnut, dìgnèn, f., pf. (Dòša ga je na kuču dìgnut /= došao je kući po nj./)
dìgòd, adv., gdjegod i katkad (pòčemo dìgod u nje /= katkad; òn ti je dìgòd ù
poju /= gdjegod/)
dìnja, f., lubenica
Dìtić, m., dem. od dite, mali Isus
dìtìnstvo, n., djetinjstvo
dívjò mëso, mesna izraslina iz rane
divèrti(t) se, divèrtin se, v. imperf. tal. divertirsi, zabavljati se
divòjka, f., sluškinja, a djevojku zovu u Sumart. cùra
divojkáša(t) se, divojkášan se, v. impf. biti sramežljiv kao djevojka; kada se tko
stidi jesti, kaže mu se: Nèmoj se divojskašat!
dläka, f., od starijih se ljudi može čuti i zlåka
dòba, n., govori se i u ak. pl.: u òvà doba, u zàdna dòba
dòč, dòdèn; dòč nà manje (= ne održati riječi)
dòdak, dòotka, m., dohodak, tj. dio ploda što gospodar prima od težaka sa
zemlje, koju mu težak obrađuje
dòkle(n), adv.
dòl(i), adv., dolje
dònkle, vezn., tal. dunque; govori se i dakle(n)
dosèč, dòsmèn, v. pf. (Ne mògu dosèč, šta mìsli /= ne mogu razumjeti.../)
dòstojan, adj.
dòta, f., tal. dote, miraz se ne govori
drág, drága, drágó, adj., mio se ne govori nego u sr. r. i kao prilog; v. milo
drágó, n., ostali se padeži osim nom. i vok. ne upotrebljavaju
drèt, adj. tal. dritto, uspravan se ne govori
dònut, dònen, v. pf. zgrabit, vješto odnijeti, ukrasti
dùg i dùgačak, adj.
dûh, dûha, m., mj. dùh, dûha
dùhat, adj., jedva živ
dùnk(v)e, vezn. v. dònkle
dùpal, adj., odr. obl. dùplí, tal. doppio = dvostruk
dùpal, dùpla, m. (U koliko dùpli? /kolikostruko/, ù dvà, ù trì, u čètiri dùpla /=
dvostruko .../)
dupèrat, dupèrân, v. impf. talij. addoperare, upotrebljavati se ne govori
dùrat, dùrân, v. impf., tal. durare, trajati
dùst (mj. dupsti), dùben, v. impf.
dùzan i dùzan, adj.
dvòr, dvóra, m., dvorište se ne govori

Д

dàrdìn, m., tal. giardino, perivoj nije poznato
dèlat, m., tal. gelato, sladoled

đelož, adj. tal. geloso, ljubomoran
đenär, m., tal. gennaio ili gennaro; mlađi govore i sjéčanj, a može se čuti i sîčanj
đeneräl, m., tal. generale
đeš, m., tal. gesso; sadra nije poznato
đilet, m., prsluk nije poznato; tal. gile. Pored đilet govori se i kròžet i krožûn
đün, m., tal. giugno; mlađi govore i lipanj

E

eléganat, adj., tal. elegante
ěška, f., i jěška, meka nije poznato

F

fâbrika, f., tal. fabrica, tvornica, posao, gradnja
facùlet, facùleta, m., rubac, tal. fazzoletto
fâkîn, fakína, m., tal. facchino, nosač se ne govori
fakînat, fakinan, v. impf., tal. facchineggiare, mučiti se, izdirati se, kostolomiti (se)
fála, fálë, f., hvala.
fâlas, fâlsa, fâlso, adj., tal. falso, neiskren
fâlit, fâlin, v. impf., hvaliti (za fâlit, zafalívat)
fâlit, fâlin, v. pf., tal. fallire, pogriješiti (»nè bi râda fâlit«)
fâlit, fâlin, v. impf., pored manjkati (»fâli mi četiri, za učinit«)
fâmeja, f., tal., famiglia, obitelj
Fâr, Fâra, m., mj. Hvar
fârat, fârân, v. impf., krupno mljeti (kukuruz, pšenicu), brzo govoriti
farmâcija, f., tal. farmacia, ljekarna
fâša, f., tal. fascia, pâs, remen
fâtat, fâtân, v. impf., pored vâtat, vâtan (mj. hvatati)
fâzol, m., pasulj nije poznato; tal. fagiulo, mlet. fazol
febrâr, febrâra, m., tal. febbraio, mladi govore i vejača, a može se čuti i veljača
ferâl, ferâla, m., tal. ferale, svjetionik
fèrâta, f., tal. ferrovia, željeznična (oboje se govori)
fèrma(t) (se), fèrman (se), v. pf., i fermat, tal. fermare, zaustaviti
fêšta, f., tal. festa, blagdan
fêta, f., tal. fetta, odrezak, kriška
fibra, f., tal. febbra, vrućica
fin, fína, fíno, adj. tal. fino
findèfer, m., tal. fildeferro, željezna žica
fit, m., tal. affito, najam se ne govori
fjòrîn, fjorína, m., forinta
fôj, fôja, m., tal. foglio, list
fôrca, f., tal. forza, snaga
frâdid, m., i prâdid

fràjat, fràjän, v., pf. mlet. tal. frajar, trošiti bez potrebe
frajün, frajúna, m., onaj koji rasipno troši
fränak, fránka, frânsko, adj., tal. franco, slobodan
frementün, frementúna, m., (obično) pored fromentün, tal. formentone, govori
se i kukùruz
frìgat, frìgän, v. impf., tal. frigere, pružiti. – Frìgaj se! = nije mi stalo za te
frìšak, frìška, frìško, adj. tal. fresco, svjež se ne govori
fûdra, f., tal. fodera, postava nije poznato
fûlmin, i fûrmin, m., tal. fulminante, govori se i žigica
fumâr, m., tal. fumajnolo, dimnjak se ne govori
funeräl, funerála, m., tal., funerale, sprovòd je mnogo običnije
fûrešt, m., tal. foresto, stranac se govori samo u finom govoru
fuštan, fuštana, m., suknja, tal. fustagno = pamučno tkanje

G

gàče, gâča, f., pl., hlače nepoznato
gâčica, f., priča, bajka. (Ove riječi nema ni u Broz-Iv. ni u A. Rj.)
galijot, m., ugursuz
gàriful, m., tal. garofolo, klinčić se ne govori
gàritula, f., kruh (obično za sirnicu) s jajem bijelim ili šarenim, što se mijesi djeci
o Usksru
gavùnare, f., pl., jednostavne mreže za gavune; kao prostice i budila samo su ove
najmanjih oka; buca se bucanjem bijelog kamena
glândula, f., žlijezda
glíto, n., pored dlíto
glòdat, glòdëñ, v. impf.
glûv, adj. (mj. gluhi). (Zêje je pòsve glûvo /= mekano, bljutavo/.)
gnjîda i gnjida, f., fnjîda mësa, krûva itd. (= mrvičak)
gnízdo, n., (:gnijezdo)
gnjoj, gnjoja i gnôj, gnõja, m.
gnjûsa, f., ali adj. gnusan se ne govori nego šporak
gòdina, f., godište samo u božićnoj pjesmi: Ù sve (mj. se) vríme gòdišta
gòlâ vòda, kvàsina itd. – isto što i sama voda itd.
gòr(i), adv., gore
Góspe, f., znači samo blaž. Djevica
gòsposkî, adj., gospodski
gòspostvo, n., gospodstvo
gòžđa, n., pl., (mj. gvožđa), stupica
grabùnat, grabùnân, v. impf., češljati (vunu)
grabúni, m., pl., češlji, kojima se češlje vuna
gràdele, f., pl. tal. gratella, mlet. gradella, ršetka na kojoj se peče riba
grágóri(t) se, grágóriñ se, v. impf.; kokoš se gragori prije nego počne kokodakati,
ispušta neki glas koji nije kokodakanje; malo dijete, kad je nahranjeno i

okupano, zadovoljno se gragori. (Ove riječi nema u A. Rj.)
grèb, grèba, mj. gròb
gréda, f., direk sasvim nepozn.
grijòta, f., (grehota) grijeh i šteta
grínta, f., žučljivost (Ovoga znač. nema u A. Rj.)
gríntav, adj., nestrpljiv, žučljiv, koji se lako srdi
gríntavac, m., v. gritav
gríntavica, f., v. gritav
grìzica, f., i m. – I. onaj, koji se u sebi grize, izjeda, nema mira. – II. koji se grize za svaki potrošeni novčić: škrtac
grìža, f., bolest (dizenterija)
grózan, adj. (plàkala je u grózne sùze). Drugog znač. nema.
gròžđe i gròžje; vrste grožđa: crjénak, kūč, plàvac, cíbik, mùškat, vrbánjac, bog-dànuša, zàdarka, bâščina, zèlénka, zlatàrica, vùgava, vìnčuša, tròjka, romànijsa (i rumànijsa)
grûb, adj., ružan se manje govori
gùbi(t) se, gubin se, v. impf., dangubiti, napose gubiti vrijeme ljubakajući s kim.
(U A. Rj. ovog značenja nema.)
gùc, gùca, m., lađa, koja ima provu i krmu oštru
gùcaj, gùcaja, m., gutljaj
gùcat, gùcán, v. impf., gutati se ne govori
gùdân, gùdana, m.; svinja ni krmak se ne govori
gùjina, f., glista u čovjeku; govori se i cív. (Díte mi ìmá cíve ili gùjíne.)
gùloz, adj., tal. goloso, koji je pohlepan za biranim jelima
gulòzača, f., guloza žena
gulòzán, gulòzana, m., gùlôz čovjek
gúmno, n., pored gúvno
gùsina, f., i gùsinica, dem., gusjena što jedu kupus
gùstírna, f., lat. cisterna
gùšt, m., tal. gusto, okus, ukus, naslada
gùštat, gùštán, v. pf. i impf., tal. gustare, nasladiti se u čemu, naslađivati se
gùta, f., tal. gotta, ulozi
gvòžđe i gvòžje, n., željezo se ne govori
gvožđica, n., pl., stupica. (U A. Rj. ove riječi nema.)

H

hìhiri(t) se, hìhirin se, v. impf. grohotom se smijati
hrêb, krèba, m., panj se ne govori
hrèpčič, m., dem. od hrêb
hròpat, hròpjen, v. impf., hrkati se ne govori
hùncut, m., ugursuz

I

ići se ne govori nego òdit (mj. hoditi), prez. ìđen; slož. sâč, izâč, obâč, razâč
id, m., pored jíd

īdan, īdna i īdna, īdno, adj. pored jīdan, -a, -o
īdi(t) se, īdin se, v. impf., pored jīdi(t) se, jīdin se
īdit, adj. pored jīdit
īdro, n., jedro se ne govori
īljada i ījada, f., hilada, mj. nom, sg. običniji je ak.: činī mi se svāka ūra īljadu
(ījadu) godina
īmat, īmam i imáden, v. impf.
inād, ináda, m.
inádi(t) se, inādin se, v. impf.
īnbēn i īnbēn, inbēna, īnbeno, adj., himben
īnpjaštar, īnpjaštra, m., tal. impiastro melem, dugo ostaje čvrsto priljepljen na
mjestu koje boli, pa odatle preneseno značenje: onaj koga nam se teško otresti
īnpjēg, m., tal. impiego, služba, namještenje
īnpjēgat, m., tal. impiegato, činovnik
intērēs, m., tal. interesse, korist
intīmela, f., navlaka, jastučnica se ne govori
īntrāda, f., tal. mlet. intrada, ljetina
ītra(t) se, ītrān se, v. pf., namjeriti se, od tal. entrare, ući; kad ti se ītrā drva
kúpi mi mālo; govori se i: kad ti se prigodi...
invīt, m., tal. invito, poziv
īnjulo, adv., jednostruko
īskorena, f. (prema glag. iskorénit)
iskorénit, iskorēnen, f. pf. (e:6)
 'ist, īdēn, v. impf., jesti, jedem, složeno: īzist, nāist itd.
īsti, īstōga (mj. īstoga); ôn īsti (= on sam) mi je tō rēkā
iščetit, iščetin, v. pf., ruku ili nogu iščašiti
īzasovat, izasújen, v. pf.
izist, īzidēn, v. pf. – Kđe díte! Izijo bi ga ob drágosti (tj. tako je drago, lijepo,
milo, itd.)

J

jāda(t) se, jādān se, v. impf., tužiti se, svoje jade kazivati. O vremenu: vājā da
sād pādā kīša, vājā da se vríme jādā, kad se īzjadā bīče lípo
jāčmīk, m., boljetica na oku
jāvor, m., lovor se ne govori. Ima i nadimak Jāvor
jāketa, f., tal. giacchetta, haljetak
jāmina, f., voda iz jame, u svezi je s morem, pa nije pitka, služi za kuhanje
jāmit, jāmī, v. impf. – ima posebno značenje, npr. koliko litara jāmī ovaj sud?
 Inače se ovaj glagol ne govori.
jānčevina, f., mj. jānjčevina
jānčič, m., dem. od jānjac
janjac, m., gen. jānca
janje, n., (mj. jagnje); rijetko se govori
jápno, n., i jāpān, jápna, m., vapno ni kreč se ne govori

járboł, m., tal. arbore; katarka nije poznato
jáspri, m., pl. novci, običnije nego jáspre, f.
jástog, m., tal. astice, vrsta morskog raka
jätarica, f., mreža kojom se lovi ljeti »pod svicu« jato ribe, gdjegod se riba nađe
jèdān, -a, -o; ovaj se broj upotrebljava kad se izriče preziranje: lúpežu jèdān!
pògrdo jèdna! (Ispor. »Rad« 211., 60.-61.)
jérula, f., lijeha
jétra, f., običnije nego crna žigerica
jéžür, ježura, m. (A. Rj. ježur, ježura); svě me měžuri fàtajū od zimě
jíče, n., gdješto iče, jelo se ne govori
jíd, m., pored id, jéd
jidi(t) se, jidin se, v. impf. pored ídi(t) se, ïdin se; ljutiti se, srditi se nije obično
jöpē(t), adv.; rjeđe öpet
jučér, adv., pored starijega učera i učéra (starosl. večera)
júgo, n., južnjak
júha, f.; nikad: čorba
junák, junáka, m., sluga
jüske, adj. (mj. ljudski) uljudan
jùšto i dušto, adv., tal. giusto, točno, upravo, taman
jút, adj., (mj. ljut) kiseo, a kisel je samo kvasac i kruh
jútika, f., (u Dubr. lјutika), vrsta luka

K

kàca, f., drvena posuda za vino do 5 hl
kàdānj, m., kao kaca do 8 hl.
kàduja, f., (mj. kadulja)
kadìkad, adv., (i se nikad ne izostavlja)
kàic i kajic, m., tal. caicco, čamac se ne govori
kàiš i kajíš, m., remen, tur. kajyš
kájba, f., mj. gajba, prema tal. gabbia; krletka se ne govori
kál, kàla, m. – I. žulj, taj. callo – II. stàra: Koliko imaš tárë ili kàla na šénici –
III. tal. calla, ulica, prolaz
kalàšina, f., prema glag. kalàšit (Nájlašnje je pôč u kalàšinu.)
kalášit, kalàšin, v. impf., kaže se s preziranjen mj. prosjačiti
kàlceta, f., tal. calzetta, ali obično: bïčva
kàmara, f., tal. camera, govori se i: šoba
kàmenica, f., samo kamena posuda, služi obično za ulje
kanäl, kanála, m., tal. canale
kanàvaca, f., krpa određena za brisanje suda ili čega drugoga. (Nèmoj mi s
kanàvacom ôd pjáta třt pòđade!)
Kandàlora, f., Svićeńica se ne govori
kandalíř, m., tal. candeliere, svijećnjak
kànica, f. (mj. tkanica) uzorak, što djeca pletu, kad uče plesti bječvu

karàtil, karàtila, m., tal. carratello; govori se i bàčvica
karàtilac, karàtilca, m., dem. od karàtil
karàtilo, n., vidi karàtil
kantùn, kantúna, m., tal. cantone, ugao ni kut se ne govori; čošak nepoznato
kanùn, kanúna, m., tal. cannone, top
kàpàc, adj., tal. capace, sposoban
kapitàl, kapitála, m., tal. capitale, glavnica
kapitan, m., tal. capitano
kàpot, m., tal. cappotto, kaput
kàr, m., tal. carro, teretna kola
karegùn, karegúna, m., augm. prema tal. carega (= sjedalica), velika sjedalica za
2 osobe
kàroca, f., tal. carozza, kočija
kârta, f., tal. carta – I. papir se ne govori; II. karta duhana
kàrtina, f., dem. od karta, papirić za cigaretu (libret kàrtini)
kàsni(t) se, kàsnin se, v. impf. (Nèmôj se kàsni(t) dôć!)
kàša, f., tal. cassa, mrtvački sanduk; govori se i kàsîl, m.
kàštig, m., tal. castigo, kazna
kaštigat, kaštigân, v. pf., tal. castigare, kazniti
kastràdina, f., (od tal. castrato brav) suho kravljé meso
kàtrida i kàtriga, f., mlet. tal. carega, sjedalica
kâvul, m., tal. cavolo, cvjetača, neka vrsta kupusa
kaživat, kažijen, v. impf., mj. kazivati, kazujem
kësa, f., tur. riječ
kìsnut, kìsnēn, v. impf., slož.: ùkisnut; samo o kruhu i o kvascu
kìša, f., dažd se ne govori
kjûn, m., (mj. kljun) nosac u posude
klobùk, kobúka, m., šešir se ne govori
klùko i klùvko, n., (mj. klupko)
knìga i knìga, f., često se govori za – pismo; dôšla mi je knìga iz Àmerike
köcat, köče, v. impf. pored kvòcat, kvòče
kòčeta, f., tal. cocchietta, postelja, također se govori: pòsteja
kodònada, f., tvrdo skuhani pekmez od dunja, tal. cotognata: mela cotogna, kunja
köfa, f., tal. coffa, košara
kôgo, kôga, m., tal. cuoco, kuhač
kòguli, m. pl., prostor popločan okruglim kamenom, od tal. cogolo, okrugao
kamen
kòkoš, kokošë, f.
kôla, f., tal. colla, ljepilo nije poznato
kòlap, kôlpa, m., tal. colpo: Úmro je od kôlpa (= od kapi).
kòlèndat, kòlèndan i kolèndat, kolèndan, v. impf. – pjevati komu noči božićnih
svetkovina
kòlèndaščina, f. (Ostale izvedene riječi se ne govore.)
kòlona, f., tal. colonna, stup
kòltra, f., tal. coltre; jorgan se ne govori

kòltrina, f., tal. cortina; zastor ni zavjesa se ne govori
kòlür, kolura, m., tal. colore; no govori se i: boja
kòmad, kòmada, m., (:kòmad, komáda), lok. komádu
komàr, m., ne govori se: komarac. Ima i prezime Komàr.
komešär, m., tal. commissario, povjerenik
komìn, m., tal. camino, ognjište se ne govori
komìnjad, komìnjan, v. impf., samo: bâjame, odstranjivati zelenu kožu s ljsuke
kòmo, kòma, m. i n., talijanska riječ, ormar s ladicama (Dâli su učini jèdân kòmo.
 Ímajú lípo kòmo.)
kòndut, m., od tal. condotto, zahod; običnije kùlica
konplimenat, konplimenta, m., tal. complimento
kònshërvä, f., konservirane rajčice; tal. conserva-pekmmez
kòntat, kòntän i kòntât, kòntän, v. impf., tal. contane, računati
kòntra, adv., tal. contra, proti, nasuprot
kontràbänd, kontràbânda, m., tal. contrabando, krijumčarenje
kontrabandjér, m., čovjek koji se bavi kontrabandom
kontràštat, kontràštand, v. impf., tal. contrastare, ali se govori i: inádi(t) se, inádin
 se
kòntrat, m., talij. contratto, ugovor
kopàčina, f., trošak za kopanje polja
kòpanja, f., u njoj se samo kruh mijesi, korito nije poznato
kopùšine, f., pl., kose samo prezirno ili uvredljivo. (Nèmoj da te ùfatin za kopù-
 šine!)
kòrađ, m., tal. coraggio, hrabrost
kòrën, m. (e:Tò)
kòrizma, f., tal. quaresima
koròmač, m., (mj. koromač)
kòsa, f., pletenica
kòstrêt, kòstreti, f. (e:Tò)
kòščica, f., gležanj, članak na nozi
kòta, f., tal. cotta, dugačko svečeničko odijelo, svečenička sukњa
kòzjak, m., vidi pokòzlačit. (Nema u A. Rj.)
krábit, kräbin i krávit, krävin, v. impf., rastapati
krâj, krâja, m., govori se i u značenju kut
krájëstvo, n., (mj. kraljevstvo)
krakùn, krakúna, m., mlet. tal. cracon, zapor
krbëjka, f., vrsta košarice. (Ove riječi nema u A. Rj.)
kòčit, krčí, v. impf., mj. kvrčati
krên, krêna, m., (starosl. krén)
krèpat, krèpän, v. pl. običnije nego cřknut
kršćene, n., krštenje
krtòl, m., košara se ne govori
krùh, m., običnije krùv; hljeb se ne govori
krúpa, f., ne govori se ni gràd ni tuča
kùdija, f., (mj. kudjelja); preslica nije poznato

kučarīn, kučarína, m., žličica, od tal. cucchiaio
kùkumar, m., tal. cocomero, krastavac se ne govori
kukùruz, m., pored frementun
kùlaf, kùlfa, m., tal. golfo, morski zaton, zaljev
kùnfet, m., tal. confetto, pravi se od vareníka (u Dubrovniku to zovu: mantala)
konpřír, m., (mj. krumpir)
kùnenat, adj., tal. contento, zadovoljan
kontèntat, tal. contentare, zadovoljiti
kùna, f., ne govori se ni dunja, ni tunja, ni gunja
kùnàd, m., tal. cognato, mlet. cugnado, djever nije poznato
kùnjàda, f., tal. cognata, mlet. cugnada, zaova nije poznato
kùnjat, kùnan, v. impf., drijemati
kùs, kùsa, m. – I. komad; II. dobar kus! i: u slast!
kùvérta, f., tal. coperta, mlet. coverta, pokrivač i paluba
kùžina, f., tal. cucina, kuhinja
kvàdret, m., tal. quadretto; kvadret cùkra, kocka sladora
kvàdar, m., okvir i slika s okvirom, od tal. quadro
kvadríč, m., dem. tal. quarto četvrt kg ili litre
kvàrta, f., tal. quarta, neka stara mjera; sada još mjere masline na kvarte; kvàrt
màslina = oko 18 kg.
kvàrtin, m., tal. quartino znači samo: četvrt litre
kvâs, m., kvasac se ne govori
kvàsina, f., ocat ni sirće nije poznato
kvòška, f., rjeđe kvočka

L

làbara, f., žensko čeljade, koje mnogo govori, ali ne bezobrazno (v. A. Rj.)
làkat, i lâkat, m., mjera za duljinu, upravo onoliko koliko je od prsta do lakta
(66 cm)
làma, f., tal. lama, oštrica od noža
lancùn, m., tal. lencuolo, plahta
lànpat, lànpâ, v. impf., tal. lampare, govori se i: sìvat
lànterna, f., tal. lanterna, svjetionik
làštat, làškân, v. pf., od tal. lasciare, mlet. lascar, mornarska riječ; npr. làškaj
kònop (= popusti malo)
làštra, f., tal. lastra, staklo na prozoru i željezni list, napose onaj, na kojemu se
peče pecivo
làta, f., tal. latta, lim i sud od lima
làzane, f., pl. rezanci, tal. lasagne
lazanjür, m., trlica
léandar, m., tal. aleandro, oleandar
lèbro, n., disim. mj. rebro, što se također govori
lèč, lèžēn, v. pl., može biti i prelazan: ona lèžē díte üzā se; jësi lègla mâlu?
lémözina, f., tal. elemosina, milostinja, prinos u crkvi

lènam, m., tal. legname, drvo za gradnju
lepìrica, f., ne govori se leptir
lètanije i litanije, f. pl., tantum, tal. letania
lètrika, f., mj. elektrika
lìbur, m., tal. libro, knjiga
lìbi(t) se, lìbin se, v. impf., polagano ići, da se ne čuje
lìbrica, f., od tal. libbra (ali libra se ne govori), stara mjera – pôl kg; još stare žene mjere na librice
lìce, n., i òbraz, m.
lìgna, f., vrsta ribe
likàr, m., liječnik
lìma, f., tal. lima, turpija uopće
limûn, limúna, m.
lìpo, adv., znači: baš, sve do, npr. iđen lìpo dò broda; inače je adv. lìpo. Isto značenje ima u Mostaru adv. lìpo (v. »Rad« 153, 49).
lìtar i lìtar, m., pored lìtra, f.
lìtrat i lètrat, m., tal. ritratto, fotografirati
lìvak, lìvka, m., lijevak, obični mali
lìvka, f., lijevak veliki, drveni, za punjenje bačava
lòkàrda, f., vrsta ribe, tal. lanzarda
lùgàr, lùgara, m., šumar se ne govori
lùj, m., tal. luglio, mlađi govore i srpanj
lùmer (rjede nùmer), m., tal. numero, broj; govori se i brôj
lùnbrela, f., tal. l'ombrella; govori se i kišobran
lùpež, m., lopov ne govore
lùstra, f., ljska se ne govori. Riba je puna lustara.
lùšija, f., tal. liscivia, voda u kojoj je kuhan pepeo
lùšrat, lùštrân, v. pl., tal. lustare, isvjetlati
lùžnjak, m., komad vreće što se meće pod pepeo kad se pere

M

màcič i màcič, m., màcičina, augm. (v. čl. 3. i 4.)
màča, f., mrlja, od tal. macchia
mačeha, f.
màgazin, m., tal. magazzino
màj, m., tal. maggio, govori se i svibanj
màjkat, màjkâ, v. impf., pored mànkat, mànka (mj. manjkat)
májko, majkë, f. hip., od majka, što se ne govori, nego mäma ili mäter
mäjolika, f., maiolica, vrsta zemljjanog posuda, slična porculanu
màkär, tal.-venecij. magari, barem
mäkina, f., tal. macchina, mašina
mäla, adj., mjesto imen.; djevojčica se ne govori
maläkan, adj., pored mälašan
mäli, adj., mj. imenice dječak, što se ne govori

màndrač, m., mala uvala u velikoj uvali
mànkat, mànkān, v. impf., pored màjkat, màjkān
màrač, mårča, m., tal. marzo, mlađi govore i ožujak
màrama, f., turska riječ; rubac se ne govori
marangūn, marangúna, m., tal. marangone, drvodjeljac
màrēnda, f., tal. marendna, užina, doručak, što se ne govori, ali se govori rúčak
màrtinsko lito, o Sv. Martinu (11. XI.) bude svake godine nekoliko toplih dana,
i to se zove martinsko lito
marūn, marúna, m., tal. marone, kesten nije poznato
màst, màsta, m., sok od grožđa prije nego uzavri
màška, f., mj. mačka
màškara, f., tal. maschera
màštīl, m., tal. mastello, običnije vídro
màštilo, n., v. màštīl
maštrápan, m., žohar nije poznato
màtér, f., mj. mati
matūn, m., tal. mattone, cigla nije poznato
mažùrāna, f., tal. maggiorana, vrsta cvijeća
mèchat, mèčen, v. impf., metati se ne govori
méčit, mèčin, v. impf., gnječiti se ne govori
mejāš, m., međaš
mekòjuskō i meskòjuskō, adj. – I. jaje meke lјuske, – II. u prenes. znač. kaže se
onome koji je vrlo osjetljiv, nježan; djetetu, koje se lako rasplače
merítat, merítan, v. impf., tal. meritare, govori se i zasluzivat, zasluzujuen
mérlić i mírlić, m., dem., od tal. merlo, čipka, što se ne govori
měštar, m., tal. maestro, učitelj i majstor zanatljiva
měštrovica, f., tal. maestra, govori se i učiteljica
mìgavica, f., mreža kao bràganja
Míko, m., mj. Níko
milíne, n. sažaljenje (činí mi milínjne vìdit)
mìlo, adv., mìlo mi je = žao mi je; inače se milo ne govori, nego draga
miljùn, miljúna, m.
mír, gen. míra i míra, m.
mìslí(t) se, mìslin se, v. impf. često mj. mìsliti: mìslín se, štà ču za vèčeru (tj.
kùvat) mj. mislim šta ču ... refl. misli(t) se za što = brinuti se za što
mítira, f., trtica u peradi
mìzërja, f., tal. miseria, bijeda, nevolja, oskudica
mläda, adj., mj. imenica vjeronica, zaručnica, što se ne govori
mlädi, adj., mj. imenice vjerenik, zaručnik, što se ne govori
mlàčić, m., dem. od mlat; čekić se ne govori
mlât, m., kladivo nepoznato
mlèkinja, f., običnije blèkinja, vrsta smokve
mlèskat, mlèščen, v. impf.
mlíč, m., sitne bijele ribice zajedno
mnògo, adv. se ne govori nego puno

mòč, mògu, mòžeš i mòreš; ìma pêt dānā da nè može (ili ne more) – tj. da je bolestan
mòjica, f., moljac se ne govori
mòmak, m., gen. mònka; znači isto što i junak, sluga, ali i mladić, što se također govori
mòra, f., vještica što davi čovjeka kad spava
mortâr, m., tal. mortaio ili mortaro – mužar, avan; ove suobje riječi nepoznate
môre, n. (mòre), o je kratko samo katkad u riječi iza prijedloga: báci tó u more
i ū mòre
mòšnja, f., mahuna u grâhu, bòba i gráška
mòždani, m. pl., mj. moždani; govori se i mòžjáni
mrtvac, mrtváca, mrtac, mrtáca, m.
mrtvaškí, adj., kaže se i za onoga koji je tako slab kao da će skoro umrijeti: bâš
je mrtvaškí
mùtica, f., britvica s drvenim drškom
mùčat, mùčin, v. impf., šutjeti se ne govori
mûčen, adv. tacite
mùčno, adv., pored mûšno, ali samo: pòmušno
múka, f., brašno nije obično
mükte, i mükta, adv., turska riječ; badava se ne govori
mùnita, f., tal. moneta, sitniš
mùntanja, f., tal. montagna, gora
mùrtila, i mùrtela, f., tal. mortella, bosiljak nije pozn.
mûrva, f., tal. mora, dud nije poznato
mûsa, f., žensko zlovoljno i srdito (u Lici mûsa, v. A. Rj.)
mûta, f., tal. muta, nijema žena; muta se kaže porugljivo ili uvredljivo i ženi koja
nije znala da što kaže kad je trebalо
mûto, m., v. muta
mûva(t) se, mûvan se, v. impf., micati se, raditi (üvik se mûvâ, nîkad ne stojí bez
pôsla). (Ove riječi nema u A. Rj.)
mužârjola, f., brnjica
mûžika, f., tal. musica, glazba se ne govori

N

nači(t) se, nàčinîn se, v. pf., lijepo se obući, nakititi se, dotjerati se: štâ si mi se
načinila!
načinit, nàčinîn, v. pf. – I. popraviti; dâli su načinit pìnjate (= popraviti lonce);
načinila sam postôle (= popravila sam) – II. nàčinî stôl! (= postavi ili prostri
stol)
načínjat, načínjan, v. impf., popravljati; načínjan zube; načínjaju (ili načínjadu)
kròv òd kučë
nadòplicat, nadopličen, v. impf. (i mj. e); tako i: zàpličat, ràspličat i dr.
nàdut, nàdujén (mj. nadmem) v. pf.

naèškat, naèkān inajèškat, najèškan, v. pf., staviti èšku npr. u vršu, na parangâl i dr.

nagúzi(t) se, nagúzin se, v. pf. znaèi samo nasjesti, prevariti se nàkî i nakî mj. onaki (onakav)

nàmo, adv. mj. onamo

namùra(t) se, namùrân se, v. pf., tal. innamorarsi, zaljubiti se, što se takoðer govori

nàmusi(t) se, nàmšin se, v. pf., namrditi se (v. mûsa)

nàpravît, nàpravin, v., pf. komu što nadoknaditi, popraviti komu što, što mu je bilo hotice ili nehotice krivo uèinjeno

náprstak, náprska, m., mj. napršnjak

nasámari(t) (se), nasamarîn (se), v. pf., prevariti koga ili prevariti se, nasjesti (v. nagúzit)

náse, adv. običnije nego nàzâd; natrag se ne govori

nàstinut, nàstinén, v. pf., običnije: nazêst, nazében

nasúka(t) se, nasúka se, v. pf., nasaditi se, nasjesti samo o laði, brod se nasúka natàšce, adv., (= natašte)

natríska(t) se, natrîskan se, v. pf., vina; nakresati se

nàušan, adj., pored nàučan

nàvrč, nàvržen, v. pf., nàvrč bìèvu (= poèeti plesti), nàvrč pátule (= ucijepiti), »cijepiti« nije poznato

nàvrčat, nàvrčen, v. impf., nàvrčat loze; kalemiti nije poznato

názeba, f., ne govori se prehlada

nazêst, nazében, v. pf. pored nàtisnut

nèdija, pored šetémmana; sedmica se ne govori. Cvìtna nèdija ili Cvìtnica ili Nèdija od pàlme; Glùva nèdija ili Glùšnâa nedija (= nedjelja prije cvjetnice)

nenávidit, nenávidin, v. impf., zavidit se ne govori. (Strâšno je nenávidu zarad tèga, šta njon svák òče dobra.)

nenávidnôst, f., (nema zavist)

nèprijatej, m., g. pl. neprijâtejâ

nèpût, nèpûta, m., tal. nipote, neçak se ne govori

nèputa, f., tal. nipote, neçaka

nèto, adv., tal. netto, čisto, samo u obratu: šèto i nèto, čisto i bistro

nèvêra, f., oluja se ne govori

nìgovat, nìgujén, v. impf., njegovati

nìnat, nìnân, v. impf., imperat. nìnâj, a ima u jednoj pjesmici: nìni, nàni! spavati, djetinjska rijeè

nodâr, m., tal. notaio ili notaro, javni bilježnik

nóde, adv., pored nónde i ónde

nõna, f., tal. nonna, baba

nôno, m., gen. nôna i nônota, tal. nonno, djed

nòsit, nòsîn, v. impf. (ôn dòbro nòsî godine)

nòvénbar, m., tal. novembre, mlaði govore i stûdenî

nüžno, adv.; govori se nego: trîba mi, potriba mi je do toga, od potribe mi je, od jute mi je potribe

Nj

njânke, vezn., tal. ne anche, niti
njânjur, m., (pored volak, ogrc) vrsta morskog puža
njègōv, mj. njègov
njòrit, njòrīn i njorīn, v. impf., mj. roniti

O

obâč, obâden, v. pf. (Obâdi, je li slano! /= kušaj/).
ðbad, m., neka muha
obàšit, obàšjen, v., pf. opšiti se ne govori
obeča(t) se, obečen (se), f. pf. (Ål si se nijman ðbeča za sutra? rëci da si se mèni
dávno obèča, da nè moreš u njí dôč.)
oblànu(t) se, ðblanèn se, v. pf., doći k sebi.
oblàškat, oblàškān, v. pf., mj., oblakšati
ðblazít, ðblazīn, v. impf., obilaziti se ne govori
obligacjün, m. tal. obbligazione, obveza
öbligān, adj., obvezan i zahvalan
ðbuča, pored obûč i ubûč
očáli, m. pl. tantum, tal. occhiali, naočari se ne govori
očópit, očópin, v. pf., ošepaviti
ðdotle i ðdotlen, adv., odatile se ne govori
ðficij, ðficia, m., tal. officio i offizio, ured, pisarna, služba i molitvenik; zatvòrī
 pònistru u oficij (ili na oficij) = pritvori prozor
ograbùšat, ograbùšān, v. pf. ogrepsti se ne govori
ðkle i ðklen, adv.; odakle se ne govori
okočénu(t) se, okočenen se, v. pf.; ukočiti se i zatrnuti (okočénila san se od zimē;
 ajme, štà mi se rúka okočénila! /tj. zatrnulla/)
okoprja(t) se, okoprjān se, v. pf., oporaviti se
ðkričat, ðkričen, v. impf., okretati
ðokusí(t) se, ðkusín se, v. pf. (nije se ðl sinôč nîšta ðkusila)
ôl, óla, ôlo, adj., ohol
ólost, ólosti, f., oholost
olpúta, adv., (= od puta), najednom
oltär, m., tal. oltare; žrtvenik nije poznato
ðmarina, f., sparno vrijeme za oblačna neba
ónde, adv., (e:Tb).
opinjün, m., tal. opinione, mnijenje
ðprenüt, ðprenēn, v. pf., prepasti se
ordinat, ordinān, v. pf. tal. ordinare, naručiti i zapovjediti. Rijetko dolazi u drugom
značenju.
orébac, orépca, m.; vrabac se ne govori
ðseka, f. (e:)

ðosič, osíčen, v. pf., pored ðosič, olsíčen, odsjeći
ðslabit, ðslabin, v. pf. (Strâšno je ðslabila ovê godine /tj. postala je slaba./.)
ðstavi(t) se, ðstavin se, v. pf. (Óstavi se mene.)
ðstinut, ðstinén, v. pf. (Óstinula mi je kâfa i ohádila mi se kâfa.)
ðstuja, f., ostatak od grožđa kad se digne zrnje
ostúpit, ostúpin i olstúpit, olstúpin, v. pf. mj. odstupiti
ðštar, ðštra, ðstro, adj.
ðtî, ðtâ, ðtô, zamj. pored tî, tâ, tô, mj. taj, ta, to
ðtobar, m., tal. ottobre, mlađi govore i listopad
ðtök, mj. rjeđe ðtôč
ovâncat, ovâncân, v. pf., tal. ovanzare, dobiti odlikovanje, za zasluge pa i batine
prema zasluzi! – Ovâncâ češ mi (ga)! ili plati češ mi (ga) = našibat éu te
óvde, adv. (e:)
ðtrov, -a, m.

P

pâjke, f., pl. tantum, gen. pačákâ (mj. paćaka); što ostane od masline, kad se
čini ulje
pâlac, pâlaca, m. tal. palazzo, palača
palâmida, f., ribé, tal. palamida
pâlici, ml. pl. tantum, poč u pâlike (= ići paljetkovati)
pâlikovat, pâlikujén, v. impf. paljetkovati
pánjat, pânjan, v. impf., vrebati nije poznato
pândlîl, pândila, m., sukњa
papâgal, papâgala, m., tal. papagallo, papiga
pâpâr, pâpra, m.; biber se ne govori
pâpat, pâpân, v. impf., samo u djetinjem govoru, mj. jesti, tal. pappare
pâpre, papë, m., hip. riječ, mj. otac, tal. papa
pâpîn, adj. od pápe
pâpin, adj. od pâpa
pâpuč, m., i pâuča, f.
parangâl, m., konop s udicama za lovljenje ribe
parîč, m., zelje, upravo trava, što se para nožem jer nisko raste
parîčat, parîčân, v., pf. pripraviti, ugotoviti, napose skuhati
pâriči, m., pl. tantum, – I. pripreme zopće npr. za doček; II – razna jela i mala vesla
parûn, m., tal. padrone, gospodar. U Sumartinu samo: parûn ðd broda
pâs, pâsa, m. (On je pâs /= okrutan čovjek/ ili pâs od čòvika.)
pâsat, pâsan, v., pf. tal. passare, proći
pâsa(t) se, pâsan se, v. pf., tal. passarsi, proći će. (Prôdi me se. Prôčeš se i sù
manje. Lipo smo se prošli /običnije nego zabavili/.)
pâst, pâden, v.; pf. padnem se ne govori
pâš, m., daljina od kraja jedned ruke do druge, kao mjera za dužinu
pâšt, m., tal. pasto, obrok (ja nè idén ništa od pâšta do pâšta)
pâšta, f., tal. pasta, tjestenina

pàtule, f., pl. boginje ni kozice nije poznato
pêdanj, pêdnja, m., i pêdaj, pêdja (mj. pedalj)
pèdisa, f., mj. pedepsa, samo: pèdisa Bòžjā
pèknica, f., kuća s peći za kruh
peràpošta, adv., od tal. per apposta (apposta = navlaš) za šalu. (Jučēr je govòrijo
peràpošta /= za šalu/, a dànas gòvorí pråvo /= obziljno/.)
pèršôna, f., tal. persona, osoba
perúcat (se), perúcan (se), v. impf. životariti; što se ne govori
pìlat, pìlân, v. impf., piliti se ne govori
pìlot, m., tal. piloto, kormanoš
pînka, f., koštica; pînkn krüva (= malo, komadić)
pìnjata, f., tal. pignatta, lonac se ne govori
pîpa(t) se, pîpân se, v. impf., polako što raditi; pîpaj se! (= maknis se, brže radi!)
pîpav, adj. koji je spor u poslu
pîpavac, m. – I. koji se pipa; II. koji sve polako radi
pîpavica, f., kao pipavac
pípe, m. i f., hip. od pipavac i pipavica
pîplica, f., običnije nego pilica
pîplić, m., pile se ne govori
pirün, m., tal. pantaraulo, vilica, što se u ovom znač. ne govori. Vilica znači u
Sum. isto što i takica.
pîstula, f., tal. epistola, poslanica
pitûr, m. tal. pittore, ličilac
pîvčić, m., dem. od pívac, pijetao. Kokot nije poznato. Pivčić se zove i kolačić
što se mijesi djeci kad se kruh peče.
píz, m., tal. peso, težina, što se također govori
pîzat, pîzân, v. impf., tal. pesare, težiti, što se ne govori. (Svë njin pîza = sve im
je teško učiniti; na sve se tuže da im je teško.)
pjâca, f., tal. piazza, trg
pjât, pjâta, m., tal. piatto, tanjur se ne govori
pjuvaka, f., mj. plujavačka
plànita, f., tal. pianeta, lat. planeta, gornje svećeničko odijelo
plâv, adj. svijetao, blijed; npr.: lípa non je vèsta, ma je pùno pláva; vòlila bi da
je škùrija. Sada se ovo rijetko može čuti, obično govore svítal.
plâvit, plâvin, v. imperf., blijedjeti; tako i: isplâvit, poplâvit = izblijedjeti, pobli-
jedjeti
plâna, f.; blanja se ne govori
plànjar, plànjan, v. impf. blanjati
plèska, f., i zaušnica i prdèjuska
pleskànica, f., običnije nego: pogaća
plívit, plîvin, v. impf., (plévsti)
plòvica, f., ili plovüča rîba, tj. riba koja pliva i gornjim slojevima (vode) mora
plôvka, f., komad plosna kamena kojim se djeca igraju na plôvke
plûča, f., običnije nego: bila žigerica
plùtače, f., pl. tantum; mreže kojima pluto pliva na površini, a to su: polàndâre,

búdila: pròstice; pròstice mogu i ne biti plutače
plùto, n.
pobérit, pobèrin, v. pf., izblijedjeti (o robi) i posijedjeti (o kosama)
pòbuk, m., drvo, kojim ribari bucaju, na donjem kraju je obično kao neko zvono
ili ravna daska
počêt, pòčnēn i pòčmēn
pòdbuhnut, pòdbuhnem, v. pf., i pòdbuhnut, pòlbuhnen
pódne, m., do pódneva i do pódnē
pòdveza, f., podvezača se ne govori
pòje, n., (mj. polje). Iša je ū poje. Tako se kaže, kada tko ide raditi u vinograd,
šumu, gdje bilo vani; polja u Sumart. upravo nema, sve je krš.
pòkle, adv., i pòklen
pòlak, običnije nego polovica

pòlandâre, f. pl., jednostavne mreže plutače za lovljenje palàmídâ i trûpâ
pòlica, f., tal. polizza, isprava, službeni list
pokòzlači(t) se, pokòzlačin se, v. pf., postati kozlakom; zli ljudi se pokòzlače
poslije smrti, pa se vraćaju na ovaj svijet kao za pokoru.
pomiđôr, pomidóra, f., tal. pomodoro, rajčica nije pozn.
pòmnja, f., i pomja znači i štednja
pòmušno, adv. mj. pomučno
pònistra, f., tal. finestra, mlađi govore i: prozor
pòpečak, pòpečka, m., ozeg nije poznato
pòpone, pl. tantum, mreže kao taràntine, samo dvostruko široke
pôrat, pôrta, m., tal. porto, luka
porkàrija, f., tal. porcheria, svinjarija
pòses, m., tal. possesso, posjed
pòslat, pòšajén i pòsjén, v. pf.
pòsli(n), adv., pored pòtla
postìvat, postìvân, v. pf., od tal. stivare, poredati
pòsteja, f., krevet se ne govori
pòstôl, postòla, m., ne govori se ni crevlja ni cipela
postolâr, m., cipelar se ne govori
pòšâda, f., tal. posata, jedalo
pòšânca, f., (pored litavica) od tal. possanza, proljev
pošènpjat, pošènpjan, v. pf., postati benav, pobenaviti, v. šênpja
pôt, pòta, m., znoj se ne govori
pôt, pòta, m., lončić
potégnut, potégnen, v. pf. (Potega ga je kàmenôn /= udario ga je kamenom/.)
pòtić, m., dem., od pot
pòti(t) se, pòtîn se, v. impf. znojiti se
pòtla, adv., pored pòsli(n)
pòtolast, pòtolâsti, f., i pòtolica, npr. dât dítetu pòtolast = dati pravo djetetu
potvòrit, pòtvorîn, v. pf., okriviti (nedužna čovj.)
pòvodaj, m., i pòvodâñ

pozdrávjet, pozdrávjan, v. impf., i u ovom značenju: pozdrávjan ti ja väs svít, tj.
nije mi stalo za sav svijet
práma, prijedl., pored prema i prima; govorit prama komu = govoriti proti komu
prásac, prájca, m., običnje: gùdān
práska, f., breskva nije poznato
práva i kríva strana od robe ili: dréto i nääopäko
právo, adv., zbilja (protivno za šalu)
precesjün, presesün, presecüm i procesjun, m., tal. processione
prédikat, f., tal. predica, propovijed
préforca, adv. tal., per forza – silom; ali običnje: na silu
prégršče, m., u m. rodu se ne govorí
pregátōrije, n., tal. purgatorio, čistilište
prèja, f., mj. pređa
préma, prijedl., pored prima i prama
prepelica, f.
přsut, m., tal. prosciutto, svinjsko stegno
pri i přje, adv.
pričat, přičan, v. impf. popravljati, krpati npr. bječve, staro rublje. Ovaj se glagol
ne govorí nikad u značenju pripovijedati.
pripépit, přičepin, v. pf., bolno pritisnuti. Pričepio mi je nogu = stao mi je na n.
Pričepijo mi je vratima prst.
prikobéci(t) se, prikoběcin se, v. pf., prevrnuti se
prikucér, adv., i prikučera
prílipak, m., kada se tko uz koga kao prilijepi, pa ga se ne može otresti. Vidi:
inpjaštar.
príma, prijedl., pored prema i prama
priša, f., tal. pressa, hitnja nije poznato
prišč, m., prišt
prišít, přišín, v. impf., prema priša
pritēdit, přitēndit i pritēdit, pritēndit, v. impf., tal. pretendere – zahtijevati
pritvára(t) se, pritváran se, v. impf. Strâšno se pritvára (tj. od oholosti) = ohola je
priváncat, priváncān, v. pf., preteći ostati
privrča(t) (se), prìvučen (se), v. impf. mj. prevrtati
prizéntat, prizéntān, v. pf., tal. presentare, predstaviti, što se također govorí
probūč, probúčen, v. pf. pored priobūč i prijobūč
profundat, profundān, v. pf., tal. profondare, prosjeti se
prokléstvo, n. mj., prokletstvo
pròkúrat, prokúran, v. pf., tal. procurare, uznastojati
pròmeš, m., tal. permesso, dopust
pròpjо, adv., upravo, baš, od tal. proprio, sigurno, zacijelo
propùntat, propùntan, v., pf. skroz probost, od tal. puntare (Nèmoj ostât na
pròpuvu, jer će te pròpuntat.)
pròstice, f., pl., ili ušätäre – jednostavne mreže, kojima se ide na búcāne; mogu
biti plùtače
proščénje, n., proštenje

pròšek, pròšeka, m., tal. prossecco, vino od suhog grožđa
prôva, f., tal. – I. prova, kušna, – II. prednji dio broda: »prôva«
pròvat, pròvan, v. pf., tal. provare: kùšati, što se također govori
přška(t) se, přškan se, v. impf. isto kao břška(t) (se)
přškavac, m., v. břškavac
přškavica, f., v. břškavica
přšut, m., tal. prosciutto, svinjsko stegno
prût, prûta, m., pored přhot
pržûn, pržuna, m., tal. prigione, tamnica, zatvor
pùcnut, pùcnèn, v. pf., udariti, onomatopejska riječ; pùcuno gaje po glávi
pûk, púka, m. (:pûk)
pûlas, pûlsa, m., tal. polso, bilo
pûlênta, f. – I. kukuruzno brašno, II – nevera u pùlentu, ovdje je pulenta mj.
ponente (tal.), što znači: zapad
pùlina, f., mlada magarica; pule se ne govori
pûn, pùne, pùno, adj. (adv. pùno = mnogo)
pùno, adv., mnogo se ne govori
pùnpa, f., tal. pompa, sisaljka
pùnpat, pùnpân, v. impf., prema pùnpa
pûnta, f., tal. ponta, – I. prečka, kojom se učvršćuju prozori i vrata; vidi zapùntat,
II. rat; Pûnta je ime jednoga rata.
puntìljòž, adj., tal. puntiglioso, čangrižljiv
pùntûra, f., tal. puntura, upala pluće
pûr, tal. pure, premda, ipak
pûrga, f., tal. purga
pûski, adj., običnije: pûčki
pût, pûjèn, v. impf., pûvenô uje = ulje, koje se pokupi sa samljevenih maslina
prije nego što se stave u tísak
pût, pûta, m., govori se mjesto ulica, a ūlica se zove jedan mali trg usred sela

R

râca, f., tal. razza, pleme = vrsta pasmina
râcvast, racvâten, v. pf.
râd (râda) često se upotrebljava kao particip perf. II., npr. òni bi râdali svë imat
ráda, f., pored rádnja
râkija, f., turska riječ
râm, m., tal. rame; mjed se ne govori
râmîna, f., tal. ramina, limena posuda
râncidav, adj., tal. rancidov (za hranu) pokvaren, uspaljen
rânin, rânin v. pf. – spremiti
rapàžik, m., (mj. arpadžik) sitan crni luk za presađivanje, od tur. arpadžyk
rascípat, rascípan, v. pf., običnije racípat, racípan
raskopùšat, raskopùšân, v. pf., rašešljati, v. kopušine

rasplátit, ràsplatín, v. pf., rascijepiti
ràspravit, ràspravín, v. pf., govori se samo u značenju uređiti, pospremiti (npr. raspraviti kuću) i ogovarati (ona bi ti raspravila i sv. Petra)
rasprsa(t) se, rasprsán se, v. pf., otkopčati i raširiti odijelo; štā se je rasprsá ko da je lito
rastrésat, rastrésan, v. impf., ogovarati, klevetati
rastrít, ràstrén, v. pf., pored razastrít, ràzastrén
raspét, ràspnen, v. pf., pored razapét, ràzapnen
rasúkat, rasúkan, v. pf., razmetnuti što je upleteno. (Samo u ovom značenju.)
Rasúkala san stáru bìčvu za pričat s oním kóncem.
raščini(t) se, raščinin se, v. pf., samo u znač. odebljati: Čér van je strášno narësla i raščnila se; zagnjòji zèmlu za šalatu, pa češ viði, kàko će ti se raščini.
ràšpa, f., tal. raspa, pored lima
razgrágori(t) se, razgragórin se, v. pf., vidi grafori(t) se
řida, f., pored rùzina, tal. ruggine
rebátit, rebátîn, v. pf., tal. ribattere, ponovo udariti; rebàtile su ûre
rèč, réčen, v., pf. (ne govori se reknem), nëma mu se štâ rèč = nema mu se što prigovoriti
rêd, rêda, m., pl. rëdovi = hridina
reditat, reditan, v. pf., tal. ereditare, naslijediti
rèfat, rèfân, v., pf. tal., rifare, popraviti
rèkam i ríkam, m., tal. ricamo, vezenje i vezene stvari
rekàmat, rekàmân, v. pf., izvesti, izvezem, tal. ricamare
rekámavat, rekamájen, v. impf., vesti
rèlój, m., tal. orologio, sat
rèndat, rèndân, v. impf., pored tetura(t) se
rëst, résten, v. impf. (mj. rasti)
rëšto, tal. resto, preostatak
revolucjün, revolucjüni, f., tal. rivoluzione, potpuni nered
rišč, m., tal. rischio, opasnost; na rišč = na sreću
riščat, riščan, v. pf., tal. rischiare, pokušati sreću
rôda, f., tal. ruota, kolo
ròdica, f. bratučeda (ovo nije poznato) i srodnica. (Anka mi je pàvà ròdica, a Mílka mi je rodica u treću.)
ròđak, m., bratučed (nije poznato) i srodnik
ròguša, f., mjera, daljina od kažiprsta do palca i pletenica od kruna, što se mijesi djeci
ròštjéra, f., tal. rostiera, posuda u kojoj se peče
rûd i rûdast, adj., kudrav nije poznato; rud u znač. crven nije poznato
rusmarin, m., ruzmarin
rùzárje, m., tal. rosario
rvâski, adj. hrvatski

S

sàket, m., tal. sacco, sacchetto, vrećica; govori se i vrićica, ali saket je od platna sašivena vrećica

sakrèštān, m., tal. sacrestano, crkvenjak nije poznato
sâla, f., tal. sala, dvorana se ne govori
sâlam, m., mj. psalam
sâlit, sâlijen, v. pf., stojí kâ salivèno = izvrstno pristaje k tijelu (odijelo)
sâlpat, sâlpân, v. pf., kao dînut
samâr, m., turska riječ
sâmo, mj. sâmo
samòvojân, adj., mj. samovoljan
sârdêlna, adj., mj. imenica, tj. mreža za srdele, lokarde, skuše i inčune za ljetno
ribanje, »pod svicu«
sâstat (se), sâstanèn (se), f. pf., ne govori se susresti
sâvura, f., mj. sovura
sâvurina, f., angm. od sâvura
sêbice, adv., redom jedno za drugim
sèkrva, f., mj. svekrva
sîč, m., tal. secchio, vjedro
sigûrat, sigûrân, v. pf., tal. assicurare
sîla, ad., vrlo, jako; sila mi je drago = vrlo mi je drago
sînak, m. (Od ove imenice dolazi nom. u vokativnoj službi: sînak mój! Ostali se
padeži ne govore.)
sinjâl, m., znak, tal. segnale
sinyat, sînân, v. pf., tal. segnare, obilježiti, označiti
sîr, sîra, m. (mj. sîr)
sîtnica, f., jedna vrst rešeta
sîrnica, f., kruh s mljekom i jajima, što se mijesi o Uskrusu. Neko ga zovu i pinca,
ali u Sumart. ova riječ nije poznata
sirötinstvo, n.
skâla, f., tal. scala, daska, preko koje se ide u brod
skale, f. pl. tantura, od tal. scala. stepenice, stube, štos e ne govori u Sumartinu
skâlin, m., stuba, stepenica, tal. scalino
skândal, m., tal. scandalo, svađa, nemir
skandâlivac, m., koji čini skandale, svadljivac
skandâlivica, f., v. skandâlivac
skôčit (se), skôčin (se), v. pf. (Nëton ga zazoven, skôči se na ovu prišë.)
skrînja, f., škrinja se ne govori
skûla, f., pored škôla, što govore mlađi
skûp, adj., drâg se ne govori u tom značenju
sládit, sladin, v. impf., slatko govoriti, kao laskati
sladûn, m., šipak (slatki)
slâmicâ i slamnica, f., slamnjača
slânska, f., mj. slamka
slanútak, m., vrsta graha
slâtkô, adj., mj. imenica slatkiš, u tom se znač. govori i: bonbóni
slèbro, n., mj. srebro, što se također govori
sličit, sličin, v. impf., biti sličan (sliči nà matér)

slipaški, adj., sljepački
slípo öko, sljepočica se ne govori
slíva, f., šljiva se ne govori
slùžba, f., govori se kao zbirna imenica služinčad; za slùžbu vјāda bùdē, a zà
kučnè kako izade (govori se, kod čega ima malo)
smíja(t) se, smíjen se, v., impf. mj. smijati se, smíjém se
smírit, smírīn, v. pf., udariti; smíriču te ako ne budeš dobra
smòkvina, f., lišće od smokve
smrňčka, f., smreka
smřgovica i smrgurica, f., stonoga; zovu je i gùjina
sñud, m., prema smudit
sočivica, f., leća se ne govori
sòvat, sújěn, v. impf., mj. psovati
spära, f., kolač ili kolač smotana krpa, što se stavi na glavu pod ono što se nosi
na glavi
spásit, spásin (se), v. pf., spasti se ne govori
spìca, samo: paličica
spìla, f., špilja
spîza, f., tal. = spesa, trošak, potrošak i hrana (vrlo obično)
spràtit, spràtīn, v., pf., kao sagnati, npr.: sprati ovce u tor
spřda(t) se, spřdān se, v. impf., podrugivati se; nèmoj sè sa mnōm spřdati
sprémit, sprémin, v. pf., govori se samo u znač. staviti na svoje mjesto
spüga, f., spužva
spüž, m., mj. pùž
srâb, m., mj. svrab
sřdit, srbī, v. impf., mj. svrbjeti
sřčen, adj., srdačan se ne govori
sřdela, i sàrdela, f., tal. sardella, vrsta riba
sřiča, f., (:srešta); nãč sřicu = nač dragoga
sřizan, adj., sřitna, sritno
sták, stáka, m. (Nísan ni sták učinila ili nísan ni öka stískla)
stáklo, n., pored cáklo
stára, stári, adj., upotrebljavaju se kao imenice mj. starac, starica, što se rijetko
govori
stât, stojín, v. impf., stanovati, što se ne govori
stât, stânen, v. pf., i u ovom značenju: jöš níje stâla kâfa = još nije počinula, što
se također govori
stíca(t) se, sticâni se, v. pf., malo se rasrditi
stíd, stîda, m., običnije nego: srâm
stiděč, adj. i stîdív
stimadûr, m., tal. stimatore = procjenitelj
stímat, stîman, v. pf., tal. stimare, cijeniti i procijeniti: lipo stîma òca (= cijeni,
časti), pôčeš mi stîmat masline (= procijeniti)
stòpanica, f., vrijedna djevojka, dobra kućanica
strâ i strâv, gen. strâva, mlađi govore i strâh, strâha

strātit, strātīn, v. pf., samo sa značenjem = potrošiti npr.: strātila san svē šolde
střgača, f., ili riba od kamena, tj. riba, koja se strže o kamen
stūpa, f., ono što ostane na grebenima, kad se grebenaju konoplje ili lan
stūra, f., tal. stuora, neka vrsta slame
sturič, m., prostirač upleten od sture, obično se na njemu suše smokve, višnje itd.
sūčija, f., sušica se ne govori
sūčijavac, m., i gritavac, tko se lako srdi
sūčijavica, f., v. sūčijavac
sùde, n.
sulàcat, sulàcān se, v., impf., tal. solazzare, šaliti se je običnije
sulär, m. (pored pergul) od tal. solare, doksat, balkon
súmjat, súmjan, v. impf.
súmjiv, adj., sumjiv
súmjivac, m.
sunpòrela, f., pločica sumpra, kojom se sumpora bačva
sunpòrīv, sunpòriva, adj. koji se kako srdi, koji plane brzo kao sumpor
sunprèšat, šunprèšan, v. pf., izglačati se ne govori
súnpraška, f., vruči pepeo s malo ognjenih iskrica
súrgat (se), surgan (se), v. pf., usidriti brod i prenes. znač. o čovjeku: dobro se
 je usidrio = neće ga lako niko istjerati
súsid, m., komšija se ne govori
süva, adj., mj. imenice suvica; pl. süve, suho grožđe
süvica, f., vidi süva
stíva, f., tal. stiva; prvu stivu (= red) srdela vaja bacit
stívat, stívān, v. pf., tal. stivare, poredati
svák, zamj. svatko
svétac, m., govori se i mjesto ikonica, što je u Sumart. nepoznato
světi, adj., mj. světi
svičár, m., ribar koji ide »pod sviću« ili »svitit«
svičár, sviče, v. impf., svitati se ne govori
svídodžba, f., svjedodžba
svírak, svírka, m., i svírka, f., sviralica
svítit, svítin, v. impf. Poć svitit ili poć pod sviću = svijećom ribu loviti. U prenes.
 znač. kaže se onome koji nas neprestano gleda: šta mi svitiš?
svítnjak, m.
svucívat, svucijen, v. impf., svlačiti se ne govori

Š

šabakūn, m., mreže od debeloga konca, oko 400 m duge, za lovljenje tunja
šäjeta, f., tal. saetta, grom, što se također govori
šaltōra, f., ili šaltūrica, tal. sartora, švelja se ne govori
šaltür, m., tal. sartore, govori se i krojač
šàntōča, f., tal. santocchia, bogomoljka se ne govori

šäpjat, šäpjēn, v. impf., šaptati se ne govori
šäv (mj. šäv), gen. šäva, m.
šävat, šäjen, v. impf., slati se ne govori, nego u slož. poslat.
ščärat, ščärän, v. impf., tal. schiarare, razbistriti
ščedit, ščedit, v. impf., štedjeti
ščeto, adv., tal. schietto, prosto, jednostavno
ščipat, špíjen, v. impf., štipati
ščir, m., neka trava što se jede
ščičrenica, f., neka trava što se jede
ščūca(t) se, ščūcā se, v. impf. ščūcā mi se
šēga, f., tal. sega, običnije pila
šēgac, m., velika pila kojom se pile drva
šēgat, šegān, v. impf., tal. segare, piliti; govori se i: pilit dřva
šēnica, f., mj. pšenica
šetēmana, f., tal. settimana, sedmica se ne govori; obično: nedija
šetembar, m. tal. settembre, mlađi govore i rujan
šimàtōrje, n., tal. cimitero, groblje
šívka, f., mj. šipka
šjör, šjöra, u odzivanju; šjor, šjora (i šor, šora) je bez akcenta u svezi s imenom:
 šjor Ánte, šjóra Kate; šjor, -a = gospodin, gospoda, tal. sora
škafet, m., tal. scafetto, ladica nije poznato
škafētin, m., dem. od škafet
škäja, f., mj. škalja
škäkjat, škäkjēn, v. impf. mj. škakljati
škapùlat, škapùlan, v. pf., tal. scapolara, oslobođiti, izbaviti
škärtoc, m., tal. scartoccio, vrećica od papira
škätula, f., tal. scatola, kutija
škína, f., tal. schiena, leđa
škøy, škòja, m., tal. scoglio, otok
škojär, m., čovjek sa školja
škräpa, f., jamica u hridinama krajem mora
škipäjkä, f., onomatopejska riječ za drvenu spravu, koja se upotrebljava mjesto
 zvana, prije Uskrsa
škrivan, m., tal. scrivano, pisar
škûr, adj., tal. scuro, taman
škûža, f., tal. scusa, oproštenje, opravdanje
škùža(t) se, škùžan se, v. pf. komu moliti; koga za oproštenje, opravdati se, tal.
 scusarsi
škvärtat, škvärtan, v. pf., tal. squartare, rašcerekati
šmřkat, šmřkān, v. impf., vući iz nosa u se sluz
šôlad, gen. šôlda i šôlda, n., pl. šôldi, gen. šoldī, m. tal. soldo, novčić i novac uopće
šonadûr, m., tal. sonatore, svirač, što se također govori
šoprakòperta, f., tal. sopraccoperta, omotnica za pismo
španjùlet, m., tal. spagnoletta, vitlić svile i cigareta
(š)pàšpad, m., tal. passaggio, trošak za putovanje

špèdit, spèdin, v. pf., tal. spedire, spremiti, što se također govori
špijûn, m., tal. spione, doušnik
špòjat, špòjân, v. pf., tal. spogliare, sadrijeti, ogoliti
špòrak, špòrka, špòrko, adj., tal. sporco, nečist, zamazan, što se ne govori
špòrkica, f., tal. sporchezza, nečistoća i nečist
štajûn, m., gen. štajúna i štajûni, f., a čuje se i štadûn, tal. stagione, doba godine
štànnap, štânpa, m., tal. stampo, kaulpi za kolače i uzorak za kroj.
štànpat, štànpan, v. pf., tal. stampare, promotriti ili prikazati koga vrlo točno
štèrika, f., lojena svijeća
štit, štijén, v. impf., govore još samo stariji ljudi, inače čitati
štìval, m., tal. stivale, čizma, što se također govori
štràca, f., tal. strazza, stara krpa
štràmac, g., strìca, m., tal. stramazzo, strunjača nije poznato
strapàc, m., tal. strapàzza, muka, zlostavljanje
strapàcat, štrapàcâñ, v. pf.: impf. prema imenici štràpac
štrùmenat, štrùmënta, m., tal. instrumento i istruamento, znači stvar obično ponešto
čudna onome koji pripovijeda. (Ima ti òna stòtinu svaki štrùmenata = stotinu
takih stvari, za koje ja ni ne znam što su.)
štûk, m., tal. stucco, strop i smjesa, kojom se ispunjuju pukotine u drvu
štùmak, štûnka, m., tal. stomaco, želudac se ne govori
šùdar, m., rubac govore samo mladi
šudàrič, m., dem. od šùdär, rupčić se ne govori
šufiqat, šufiqâjen, v. impf., tal. sofficare, o jelu: polako iskuhavati
šufištik, adj., tal. sofistico, čangrizav
šùfit, m., i šùfita, f., tal. sofitta, tavan, potkrovљe, tavan se ne govori u ovom
značenju, nego u značenju pod, poda, što se također govori
šúkavica, f., ona koja »šûka bâjame« (v. članak 17)
šùpjâča, f., pjenjača nije poznato
šûša, f., pored sûša
šûšanj, šûšnja, m., mj. sušanj
šúšit, šûšin, v. impf., običnije súši, sûšin

T

tàbak, m., tal. tabacco, govori se i duvân, duvána
tâk, tâka, m., I. potpetica, II. trup (vidi: trûp)
tâkica, f., običnije nego vîlica
tâkjat, tâkjâm, v. impf., mj. takljati
tâmjan, m., mj. tamljan od tamnjan
tàntat, tàntân, v. impf., tal. tentare, napastovati
tâpët, tapéta, m., tal. tappeto (ni sag ni prostirač nije poznato)
tarantine, f. pl., mreže za lovljenje ribe, střgače, imaju trostruku mrežu, u sredini
je mreža malih oka a izvana velih
tastàmenat i testàmënat, m., oporuka, tal. testamento. (Kad je što vrlo opširno,

npr. pismo ili pripovijedanje, kaže se: to ti cili (ili pravi) testàmenat
tàta, f., u dječjem govoru: beba, lutka, malo dijete
tàta, m., u najnovije vrijeme uče djecu da tako zovu oca
tàvân, tàvâna, m., pod, poda (patos nije poznato) i kat, sprat, npr. na gornjem
tavanu (ili podu) = na gornjem katu
tàvaja, f., tal. tavaglia, stolnjak
tavâjôl, m., tal. tavagliovo, ubrus
tavùlin, m., tal. tavolino, govori se i: stolič
tèlič, m., dem. (mj. tele)
tenpèrin, tenperína, m., tal.. temperino, periš nije poznato
tèpal, tèpla, tèplo, adj. topao
tèplica, f., tèplina
tèplin, tèplîn, v. impf., topliti
tèraja, f., tal. terraglia, porculansko suđe
tèrmin, m., tal. termine, rok
testâmenat, testàmënta, m., pored tastâmenat
tèta, f., mj. tetka
tètura(t) se, tèturan se, v., impf. ići kao pijan, ljudljati se
tîca, f., mj. ptica
tîč, m., pored tica (= ptica)
timûn, m., tal. timone, kormilo se ne govori
tinel, m., tal. tinello, blagovaonica
tîsuča, f., običnije iljada
tlèh, tlèha i tlèv, tlèva, m., pored pòd i tàvân
tòvâr, tòvara, m., pored magarac, ali prvo je običnije
tramùntâna, f., tal. tramontana, sjeverni vjetar
trâpit, trâpîn, v. impf., krčiti ledinu
tratâmenat, m., tal. trattamento, gozbina
trâtat, trâtâñ, v. pf., tal. trattare, počastiti
tràvârica, f., rakija s raznim travama
trâvësa i trâvërsa, f., tal. traversa, pregača nije poznato
trèfit, trèfin, v. pf., njem. treffen, susresti
trèpjat, trèpjen, v. impf., treptati
tîgač, tîgâča, m., čovjek koji trga grožđe
tîrgânj, n., branje grožđa pored tîgašćina; berba nije poznato
trgúza(t) se, trgúzan (se), v. impf. pored gúzat (se) = ljudljati se
trîja, f., pored barbûn
trîkat, trîčen, v. impf., trčati
trîstika, f., trska nije poznato
trûp, m., (pored tâk) znači samo komad debla na kojemu se siječe, npr. meso,
riba itd.
trûp, m. vrsta ribe, thynnus
tûjat, tûjan, v. impf.; I. valjati npr. bačvu, buču itd.; II. štâ mi se tûjaš ūvik ispod
nôgâ = što mi se vučeš uvijek ispod noge
tûkat, tûkâ, v. pf., tal. toccare, trebatи (tûkalj je, da ôn ide nà mîsto nje (=
trebalj je, da ...))

túrica, f., I. klip kukuruza sa zrnima; II. turica duvana = čvrsto zavijeno lišće
duhana

túsan, adj., vrlo malen

túst, adj. pored děbel, gdješto i prítíl; tústi četvrtak = posljednji pokladni četvrtak
tvrdо, adv., tvrdo ču te nabúbat (= jako, dobro)

U

ublídit, ublídin, v. pf., postati blijed

ubucívat, ubucíjen, v. impf., pored obucívat, obucíjen

ubúč, ubúčen, v. p., pored obúč, obúčen

ucmílit, ucmílin, v. p., i: ucvílit, ucvílin

učéra i učera, adv., pored jučér i jučérā

ùdrít, ùdrán, v. p., ùdariti se ne govori

udúži(t) se, udúžin se,s v. pf., uzeti u koga novaca u dug

udúžit, udúžin koga, v. pf., datu komu novaca u dug

ùfatít, ùfatín, v. pf., pored ùvatít

ùgjén, m., mj. ugljen

uglëvje, mj. ugglevlje

ùklepat, úklepán, v. pf., utisnuti komu što (:uklopiti)

ukrípit, ukrípin, v. pf., okrijepiti

ùlist, ùlisén, v. pf., običnije nego ùč, ùđen

ùltimo, tal. ultimo, radni, posljednji; u kletvi: ùltimo ti bilo!

ùnca, f., mjera za tekućine i za dužinu

upišívat, upišíjen, v. impf., mj. upisivati

ùra, f., tal. ora, mlađi govore i sât

Ùskrs, m. Mâli Ùskrs = nedjelja po Uskrsu

ùskrsnî, adj.

uskorépi(t) se, uskorépin se, v. pf., razvaliti se

uskvási(t) se, uskvásin se, v. pf., postati kiselo, pokvariti se, govori se jednako i:
uzjúti(t) se

usládi(t) se, usládin se, v. p. (Pored: Štà mi se je usládila rìba dànas! govori se
i: Šta sam se usládila u ribi danas!)

ùsta(t) se, ùstanén se, v. pf. i

ùstajá(t) se; ùstajén se, v. impf., govori se mj. ustati i ustajati, npr. Jùtros san se
râno ùstala. Kàd se ùstajete ýjutro?

usurbùlat, usurbùlân, v. pf., jaje meko skuhati. (Nè znâ ni usurbùlat jáje, a udála
bi se! Nâjzdràvijè je jáje ù sùrbulu /= rovito, što nije poznato/.)

ušènak, ùšénka, m., uš se ne govori

ušúkat, ušúkan, v. p., dobiti u igri »na bajame«

utamázit, utamázin, v. pf., pored utamánit (napose za kupus)

ùzdržá(t) se, ùzdržín se, v. impf. (Víno se dòbro ùzdrží /tj. ne kvari se/. Čovik se
dobro uzdrži (tj. dobro nosi godine, što se također govori.)

užest, ùzmén, v. impf., i: vazest, väzmén, uzeti

uzgásit, uzgásin, v. pf., pored ugásit, ugäsin

uzmí(t) se, uzmin se, v. pf. (strašno san se uzimila stoječ vako mirno)
ùžanca, f., tal. usanza, običaj, što se također govori
užuntat, užuntān, v. pf., tal. giuntare, dodati

V

vàjat, vàjān, v. impf. (valere) a gdješto i vajáden
vájat, vājan, v. impf., váljati
vákī, -ā, -ō i vakī, -ā, -ō, mj. ovaki, -a, -o
váko ili vako, adv., mj. ovako
väla, f., tal. valle, zaton
väljä, f., tal. valgia, putni kovčeg
vámo, vāmo i vāmo, adv., mj. ovamo
vápít, vápīn, v. impf. (od Вълити) i slož.: zavápít, zavápīn
vápōr, vapóra, m., tal. vapora, parobrod
vareník, m., iskuhati mäst
väs, svä, svö, mj. sav, sva, sve
vättra, f., običnije nego oganj
vazěst, vázmen, v. pf., pored uzěst, üzmen
vâž, m., tal. vaso, pored sud i läta
vél, věla, m., tal. velo, koprena se ne govori
věleta, f., od tal. veletta, koprena, kojom se pokriva glava u crkvi
vélud, m., tal. velluto, baršun nije poznato
věna, tal. vena, žila se također govori
věnac, vēnca, g. pl. věnāca
věntula, f., tal. ventola, lepeza
veoma, adv., ne govori se u Sumartinu, nego se zamjenjuje drugim adverbom,
strâšno, npr.: strâšno líp; čudo, püno
verdūn, m., tal. verdone, vrsta ptica
věštít, m., tal. vestito, odijelo
vežívat, vežíjen, v. impf., mj. vezivati
vicij, vicija, m., tal. vizio, mana se također govori
vicijūz, adj.: pun mana
vídit, vídīn, v. imp. (Kojí trûd je òna vîdila u mladosti! /= Mnogo je trudila,
radila.)
vídro, n., običnije nego maštilo. Očete mi dati u vidru vode?
Visko, muško ime, mj. Visko
víšč, m., tal. visehio, ljepak
víški (:Vis), adj.
višnják, m., sok od višanja
vížita, f., tal. visita, pohod
vižitat, vižitān, v. pf., tal. visitare, pohoditi i pregledati, razgledati
vlâs, m., kosa se govori samo, kad se misli upletena na kosu: pletenica, a inače:
vlâsi
vóde, adv., pored óvde

vôjka, f., (mj. voćka), gen. pl. vôčaka (mj. voćaka)
vôlak, vólka, m., i ogrcc, njanjur, morski puž
vônj, vönja, m., miris se ne govori
vönjic, m., parfem
vôlat, vôlta, m., od tal. volto, svod se ne govori
vríme, vrímena, v. (Vrlo je običan plural: lako je bilo u stara vrimena; bîče mîsec dâna, da su úchinila lípa vrimena.)
vrît, m., četvorna mjera
vrît, vrë, v. impf., 3. l. pl. vredû
vřkat, vřkân, v. impf., običnije nego ůckat koga na što
vrôvak, vrôvka, m., vrh i površina
vřša, f., košara za lovljenje ribe

Z

záduha i záduva, f., asthma
zagàlat, zagàlân, v. pf., npr. zagàlat rukave (= zasukati rukave), zagàlat pàndile (= podići suknje)
zaiti(t) se, zaitin se, v. pf., (mj. zahititi = zabaciti) zaitijo se je kâmenom za njin; ali: bacit kamen
zajât, zájmen, v. pf. (Zajála san mu 100 dinara; zajála san u njega sto dinara.) Ne govori se ni uzajmiti, ni pozajmiti, ni posuditi.
zakòjit (pored záklat) prema prez. zákojén
zakúnjat, zakúnjan, v. pf., zadrijemati
zakúsit, zakúsi, v. pf., znači samo: zasititi (i to masnom ili vrlo hranjivom hranom): Mlíča nè možeš pùno ñst, jer je zásitan, òdma te zakúsi.
zalúdu, adv., ne govori se zalud ni uzalud
zanovéétat, zanovétan, v. impf., zanovijetati
zàparit, zàparin, v. pf., politi što vrućom vodom
zapíhat se, zapíšen se, v. pf., izgubiti dah hodajući
zàprečat, zàprečen, v. pf., a zapretati se ne govori
zapùntat, zapùntan, v. pf., puntom učvrstiti prozor ili vrata (vidi pûnta)
zàrad(i), prijedl.
zarúsit, zarüsín, v. pf.: zarúšilo je grôžde (= istom je počelo rumeniti)
zástor, m., znači samo: komad vreće, m što se stere na tle kad se suše smokve i drugo
zatájít, zatájin, v. pf., običnije nego zatájat, zatájan
závitova(t) se, závitujen se, v., f. komu ili što
zdignut, zdìgnen, v., pf. i dìgnut, dìgnén
z(d)ríl, zdríla, adj., zreo
zdùpnit, zdùpnén, v. pf., kao dìznut
zéje, n., mj. zelje = zelenje
zenelbâč, m., zelembać
zènica, f., pored ândel

zěst (mj. zepsti), zében, v. impf.
zgròzit (se), zgròzin (se), v. pf., ražalostiti (se). (Zgròzilo me je tô vídīt. Zgròzila
san se, ka san čüla.)
zíkva, f., mj. zivka od zipka
zìmica, f., pored zìmnica i zìmnača, vrsta smokve
zläka, f., običnije dläka
zlíca, f., običnije nego žlíca; kašika nije poznato
zlòčest, adj., pored zál, zlă, zlò
zmiјa, f., guja vrlo rijetko
zòrit, zorîn, v. impf., zreti se ne govori
zřcalo, n., običnije nego ogledalo
zvîr, f. (obično), katkad m.
zvîždat, zvîžden, v. impf., zviždati

Ž

žàba, f., znači i kornjača
žálo, žala, n., žalo
žbànja, f., bačvica bez dna, u koju se obično spremaju smokve i višnje
žbâtit, žbâtîn, v. pf., tal. sbattere, istući npr. jaje
žbîr, m., tal. sbirro, finacijalna straža (govori se samo uvredljivo i prezirno,
inače: finanac, financa)
žèjud, m., žir se ne govori nego u izreci: di níje žíra, něma mîra
žèp, žèpa, m. (mj. džep)
žigerica, f., cŕná i bîlă, običnije: jětra i plûča
živo, adj., upotrebljava se mjesto imenice za konja, mazgu i magarca
život, m., znači i tijelo (npr. vás me život bolî) i stas, struk (npr. ima lipi život)
životinja, f., znači kolektiv stoka
žlíca, f., i zlíca; kašika nije poznato
žmak, m. (učinjo mu se žmák = dalo mu se nažao)
žmîrke, f. pl., jedna igra
žmûl, žmúla, mj., čaša se govori samo u »finom govoru«
žřna (mj. žrvna), gen. žrvâna
Žùdij, m., tal. giudeo, Židov
žûj, žúja, m. (mj. žûlj)
žükva i žükva, f.
žûnta, f., tal. giunta, dodatak (Něma mësa bè(z) žûnte /u pripovijedanju se svemu
nešto doda/.)
žùntat, žùntân, v. pf., (prema imenici žûnta (dodati)
žûpnik, m. (mj. žûpnîk)
žûrnâta, f., tal. giornata, nadnica, što se također govori